

**בבית המשפט המחוזי
בתל אביב**

המערער : אריאל פורמנובסקי, ת"ז 02731698-3
מרחוב שלמה המלך 9, כפר סבא
פקס 03-7621105

– נגד –

- המשיבה :**
1. **משטרת ישראל – יאל"כ להב 433**
ע"י השוטרים יורם נעמן וניר שוורץ
  2. **מר ניר חפץ**
ע"י ב"כ עוה"ד אילן סופר
מרחוב יגאל אלון 94, תל אביב
טלפון 03-9468777
  3. **גב' קרן סידקובסקי**
  4. **היועץ המשפטי לממשלה**
  5. **עיתון ישראל היום בע"מ**
רחוב השלושה 2, תל אביב
  6. **עקיבא ביגמן**
  7. **הוצאת עיתון הארץ בע"מ**
  8. **נטע בנדל – כתב**
ע"י ב"כ עו"ד תמיר גליק ואח'
מרחוב נמל תל אביב 40, בית יואל, תל אביב
טלפון 03-5442370 פקס 03-5442375
  9. **עמותת "לביא"**

הודעת ערעור

מוגש בזאת כתב ערעור פלילי על החלטה של כבוד השופט עלאא מסרוואה מבית משפט השלום בתל אביב מתאריך 17/11/2019 לאחר דיון שהתקיים במעמד הצדדים בתאריך 10/11/2019 בתיק 7948-11-19 אשר בו צמצם קמעא ובאופן חסר כל משמעות 2 צווי איסור פרסום שהמשטרה החתימה את השופט אביים ברקאי בתאריך 4/11/2019 ואת כבי' השופט מסרוואה לחידוש במעמד צד אחד בתאריך לא ידוע כאשר נושא איסור הפרסום הוא שיטות הפעלת לחץ על נחקרים במשטרה לצורך סחיטת גרסאות ע"י איום בפרסום קיומה של מאהבת/פילגש, חבלה ביחסי הנישואין וביוש פומבי וכל זאת לגיוס עדי מדינה נגד ראש הממשלה בנימין נתניהו.

מדובר בטקטיקות לגיוסו של מר ניר חפץ כעד נגד ראש הממשלה בנימין נתניהו, בכך שבנוסף למעצרו בתנאים המחפירים של השב"ס הישראלי (טינופת, זוהמה, פשפשים, איזוקים, הרעבה, אוכל בלתי אכיל, ניתוק ממשפחה וטלפונים, ומצעד בוושינגטון) הביאו את המאהבת קרן סידקובסקי למשטרה, ודאגו שתופגש עם הנחקר ניר חפץ על מנת למוטט אותו. למותר לציין שמי שפגע בפרטיותה של קרן סידקובסקי היא המשטרה בעצמה, אשר גררה אותה למשטרה על מנת להשתמש בה ככלי סחיטה. למותר לציין ששמה ותמונתה של קרן סידקובסקי פורסמו ברשתות החברתיות ובבלוגים של אזרחים אמריקאים או ישראלים הגרים בחו"ל כמו הבלוג של ריצ'ארד סילברסטיין, ולא רק שהפרסום לא היה שלילי, רוב הגולשים הביעו הזדהות עימה וחלקו לה מחמאות על יופייה החיצוני.

ואלו נימוקי הערעור :

1. ראשית, יודגש כי בעוד שהדיון בפני כבוד השופט מסראווה התקיים כאשר סטטוס החקירה היה עדיין בחקירה והתכנים המעידים על סחיטתו של מר ניר חפץ באמצעות גרירת המאהבת סידקובסקי למשטרה היו בחזקת חומרי חשדות, כיום לאחר ההודעה כי פורסם כתב אישום נגד ראש הממשלה בנימין נתניהו, ולפיכך, מדובר בחומרי חקירה לפי סעי' 74 לחסד"פ וחומרים אלו צריכים להיות זמינים לנאשמים ובאי כוחם בו ביום בו מוגש כתב אישום.
2. על פי הפסיקה, אין שום מניעה של פרסומי תמלילים מחדרי חקירות, וכפי שאנו עדים יום יום איך כתבי החצר של הפרקליטות גיא פלג ואביעד גליקמן מפרסמים חומרי חקירה ללא הגבלה מחקירות ראש הממשלה, בידיעת הפרקליטות, בעידודה וכנראה שהפרקליטות עצמה היא המשחררת את חומרי החקירה לפרסום כדי לכבוש את דעת הציבור ולהסיתו נגד נתניהו.
3. בנוסף, יוער מקדמית, שבדיון בפני כב' השופט מסרוואה השוטרים מלמלו כי כנראה הם מצטערים על כך ש"בטעות" מסרו את גיליון החקירה של קרן סידקובסקי לבאי כוחו של בנימין נתניהו לקראת השימוע ושהם בכלל לא התכוונו למסור את זה, ולמעשה התכוונו להעלים לחלוטין את קיום החקירה הזו, ואף הרהיבו עוד וטענו בפרהסיה כי בכוונתם להוציא על חקירותיה של קרן סידקובסקי חיסיון לפי סעי' 44 או 45 לפקודת הראיות.
4. המערער, שנכח בדיון בפני כבוד השופט מסרוואה, כמעט והשתבץ ליבו למשמע הודיה זו בתפירת תיק, והסתרה של טיוח תוך כוונה עתידית לשימוש בממונה על החסיונות כדי להעלים מידע וחומרי חקירה מנחקרים, חשודים ונאשמים.

5. מי יודע מה עוד מסתירים השוטרים? אילו עוד מזימות נכלוליות יש באמתחתם אשר הסתירו ושבכוונתם להוציא על כך חיסיון ???
6. עוד, יוער מקדמית, שככל שיש למר ניר חפץ או לגברת קרן סידקובסקי טענות על יציאת הרומן הרומנטי שלהם לאוויר העולם ולנחלת הציבור, טענות אלה עליהם להפנות למשטרה ולא למפרסמים על המשטרה. מענין מאוד כיצד בכלל ידעה המשטרה שלניר חפץ יש מאהבת רומנטית, ומדוע בכלל המשטרה והפרקליטות עשו שימוש במידע זה כדי לסחוט אותו? **אלו אייטמים חדשותיים ממדרגה ראשונה שצריכים לככב במהדורת החדשות.**
7. כעת משהוגש כתב אישום נגד ראש הממשלה, בדלתיים פתוחות, כשכתב האישום מככב בראש מהדורות החדשות בארץ ובעולם, מחובתה של התביעה למסור את הודעות העדה קרן סידקובסקי במשטרה לבאי כוח הנאשם הראשי ראש הממשלה. היא תיקרא לחקירה, וחקירתה תתבצע בדלתיים פתוחות כמו כל המשפט עצמו. נושא השימוש בקרן כדי להפעיל לחץ על ניר חפץ יעלה גם כשיחקרו השוטרים למיניהם, באולם המלא מפה לפה בעיתונאים, כך שלא ניתן יהיה להסתיר את העובדה שקרן שימשה כלי להפחדתו של ניר חפץ. האנונימיות של קרן היום, תתפוגג ברגע שבאי כוח נתניהו יתחילו לקעקע את מהימנות השוטרים ומהימנותו של ניר חפץ עצמו, וזה ייערך בדלתיים פתוחות בשל העניין הציבורי הרב.
8. לא מן הנמנע שאותה הגברת קרן סידקובסקי היא בכלל נערת פיתוי שהושתלה על מר ניר חפץ, כדי לסחוט אותו מטעם משרד חקירות כלשהו. לכן יש חשיבות רבה כי שמה ותמונתה יפורסמו, לרבות השאלות החודרניות עצמן, כדי שהציבור יוכל לזהות לאיזה משרד חקירות היא משתייכת, ומי שכר את שירותיה.
9. ויודגש, באותיות קידוש לבנה, כי גם העובדה ששני שופטים חתמו על צווי איסור פרסום לבקשת המשטרה כחותמת גומי, ושהראשון מבניהם כבוד השופט אביים ברקאי כנראה אף אסר פרסום קיומו של צו איסור הפרסום עצמו מעידה על הדרדרות ושפל חמור ביותר בהפרדת הרשויות שבין המשטרה לבית המשפט.
10. בשנים האחרונות כמעט ונעלמו כל השופטים העצמאיים ונותרו רק שופטים שאינם עצמאיים המשמשים כלי שרת של המשטרה והפרקליטות. זו הסיבה לצונמי של צווי איסור פרסום בישראל

על כל שטות קטנה. מצער, אבל כל השופטים בכל המדינה (למעט בודדים) ובעיקר בבית המשפט העליון הפכו עצמם חותמות גומי של המשטרה והפרקליטות.

11. מדהים ששופטים בישראל, המתחזה להיות בעל רשויות שפיטה דמוקרטיות, דורשים מהציבור לציית לחותמת גומי והם עוד קוראים לזה "שלטון החוק".

12. בהחלטתו רומז כבוד השופט מסרוואה כי ברגע ששופט חותם על צו איסור פרסום במעמד צד אחד, מבלי ששקל את אינטרס הציבור לדעת, ותוך שהכול נעשה במחשכים, במסתרים וב"שושוי" אז הרי השופט מצפה מהציבור ציות עיוור לחותמת הגומי שעליה חתם. לרמיזה זו, כבוד השופט מסרוואה קורא לכך "ציות לשלטון החוק". אולם, שלטון החוק אינו נמדד בציות לחותמות גומי. שלטון החוק נמדד בשקיפותו, בהפרדת רשויות, בדיונים מנומקים ובביקורת ציבורית.

13. ציות עיוור לחתיכת נייר שעליה חותמת גומי של שופט שלא השקיע יותר מ 60 שניות לשים חותמת כחולה, זה מה שנדרש בדיקטטורות הסובבות את מדינת ישראל, אבל לא במדינה המתחזה להיות כאילו דמוקרטית. האם אלו הפנים של "שלטון החוק", שלטון באמצעות צווים סודיים שאינם מתפרסמים בשום מקום, ושמנתבקים ע"י המשטרה במעמד צד אחד, ונחתמים כלאחר יד כמו "תכנית כבקשתך"!!

14. עוד, יצוין מקדמית, שנראה כי כבי' השו' מסרוואה הבין את המסר שכבי' השו' יצחק עמית שידר בהחלטתו בעניין פרסום שמה של כבי' השו' כריף ואיסור פרסום על שמה של עו"ד סוזי עוז סיני ארניה ששכבה עם עוה"ד אפי נווה למען קידום בעלה כבוד השופט רפי ארניה למשרה בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

15. באותו פסק דין בש"פ 1039/19 ניסה השופט עמית לשפוך מים קרים ולצנן את הארגומנט של "הסוסים ברחו מהאורווה". כלומר כאשר כל הציבור כבר יודע את מה שצו איסור הפרסום מנסה להשתיק ולחסום, הרי שהטעם באיסור הפרסום מתפוגג, כי המידע כבר מפורסם.

16. אולם, נראה כי כבי' השופט עמית כתב שלטעון האורווה והסוסים "נגמר הסוס", קרי: אין יותר תוחלת, וזה מה שהשפיע על כבוד השופט עלאא מסרוואה בהחלטתו הנוכחית, מהטעם הפשוט שכבוד השופט עמית מעולם לא דגל בערכים של דמוקרטיה, זכויות אזרח, חופש הביטוי, או חופש הביקורת על עובדי ציבור.

17. להיפך השקפת עולמו הידועה של כבוד השופט עמית היא שהמדינה היא מעל הכל, עובדי המדינה הם מעל הכל, מורמים מעם, הציבור צריך לשרת את המדינה ואת עובדי הציבור, והציבור צריך לשרת ולציית ציות עיוור לעובדי הציבור: השופטים הנשגבים, הפרקליטים, השוטרים, העובדות הסוציאליות וכל השאר.
18. משום כך, לא ברורים ואינם מובנים מספיק הסבריו של כבוד השופט מסרוואה מדוע יש הבדל בין פרסומי הידיעות על הסחיטה של ניר חפץ, והרומן הרומנטי עם קרן סידקובסקי בפייסבוק ובטוויטר, לעומת פרסום במהדורות החדשות בטלוויזיה.
19. אם אכן יש הבדל בין פרסום ברשות החברתיות (פייסבוק טוויטר וכד') לבין פרסום במהדורות החדשות וכותרות העיתונים, מדוע בית המשפט איננו מבהיר, שלציבור מותר לכתוב ולפרסם את המידע ה"אסור" ברשתות, אולם לעיתונים ולערוצי הטלוויזיה אסור לשדר כדי האיטם לא ישתלט על השיח הציבורי?
20. במילים אחרות, אם חששו של בית המשפט קמא הוא שהפרסום ישתלט על ערוצי הטלוויזיה והעיתונות, ששם אפשר היה לחשוב שהסוסים עוד לא ברחו מהאורווה, ומנגד פרסום ברשתות החברתיות הוא פרסום בזעיר אנפין שניתן לסבול אותו ושלגביו הסוסים כבר ברחו מהאורווה, אזי מצופה היה מבית המשפט קמא כי הוא יבטל את צו איסור הפרסום לגבי הרשתות החברתיות ורשת האינטרנט.
21. אם אכן קיים הבדל בין פרסום ברשתות חברתיות לפרסום בערוצי המיין-סטרים, והחשש הוא רק מפרסום במיין סטרים, הרי שעל מנת שלא להכשיל את הציבור, היה מצופה שביית המשפט קמא יסיר את איסור הפרסום על האינטרנט, הוצאפ, הפייסבוק והטוויטר.
22. כמו כן, התעלם כבוד השופט מסרוואה מהעובדה שהפרסומים כבר הופיעו באתרים בחו"ל ובמיוחד באתרו של ריצ'רד סילברסטיין. בית המשפט קמא לא הסביר כיצד בדעתו לאכוף איסור פרסום על מי שלא גר בארץ, והאם לאיסור הפרסום יש תחולה אקס טריטוריאלית, או שהתחולה טריטוריאלית בלבד.
23. וכמו כן, לא התיר כב השו מסרוואה למערער לחקור את השוטרים, ולמרות שעמדה מולו בקשת המערער לחקירת השוטרים עם למעלה 20 שאלות, כול הזמן השיפוטי התבזבז על טענות שחזרו על עצמן אצל נציג הפרקליטות שהשתלט על הדיון ושרף זמן ובסופו של יום אף אחד לא נחקר.

לאור כול האמור לעיל :

24. טעה בית המשפט קמא בכך שלא התיר למעורר לחקור את השוטרים. דיון מסוג איסור פרסום וחסימת זכות הציבור לדעת כאשר מסתבר שהסיבה להוצאת הצו היא למנוע בושה מהמשטרה, מחייב חקירת מבקשי הצו. בדיוק כפי שאישה מתלוננת על בעלה ומבקשת צו הטרדה מאיימת, הרי שתוך 7 ימים נקבע דיון במעמד 2 הצדדיים ומתקיימות חקירות באולם בית המשפט, כך צריך להיעשות בצווי איסור פרסום: לקבוע דיון במעמד בעלי העניין ולאפשר חקירות נגדיות בו במקום של השוטרים.

25. טעה בית המשפט קמא בכך שייצר הבחנה בין פרסומים ברשתות חברתיות ופרסומים בראש חוצות במהדורות החדשות. בעיקרון, כולם אמורים להיות שווים בפני החוק. אם כבוד השופט מסרוואה מבקש ליצור אבחנה חדשה בין פרסומי פייסבוק לפרסומי "חדשות השעה 8" אזי היה מצופה מכב' השופט מסרוואה לשרטט ולתחום את גבולות ההלכה החדשה, להסביר מהי, על מי היא חלה, ואיך היא חלה על אזרחים בפייסבוק באופן שונה מעיתונאי ערוצי הטלוויזיה. במילים אחרות, בית המשפט קמא אשר הביע חששו מפרסום בטלוויזיה ובעיתונים, הה צריך להסיר את צו איסור הפרסום לגבי הרשתות החברתיות, שמפני פרסום בהם השופט איננו חושש.

26. טעה בית המשפט קמא בכך, שאישר לפרסם כי קרן סידקובסקי נשאלה שאלות חודרניות מבלי לאשר לפרסם את כל השאלות החודרניות עצמן שהשוטרים שאלו על מנת שהציבור ישפוט למיטב הבנתו. אין ערך כלשהו לביטוי "שאלות חודרניות" מבלי להציג את השאלות החודרניות עצמן לציבור, ולאפשר לציבור לממש דיון ציבורי. פרסומים מחומרי החקירה של חקירות נתניהו, מצנעת הפרט של נתניהו, אשתו ובנו מתפרסמים כל הזמן כמעט ערב ערב. במה שונות השאלות החודרניות מפרסומים שהציבור רואה ושומע ערב ערב בחדשות?

27. טעה בית המשפט קמא, בכך שהתרגש ביותר מאיזה צורך לא מוסבר לשמור על פרטיותה של קרן סידקובסקי. איזו פרטיות יש למשיבה סידקובסקי אם היא בחרה לנהל רומן עם גבר נשוי, ואם היא זומנה ע"י המשטרה כדי לשמש פיתיון לסחיתתו האמוציונלית של ניר חפץ? כיצד בדיוק קנתה קרן סידקובסקי את הזכות לפרטיות, כאשר המשטרה הוציאה אותה ממתחם האנונימיות בתיק בעל ממדים פוליטיים כה אדירים והפכה אותה חלק מחומרי חקירה הכפופים לסעי' 74 לחסד"פ אשר מחובת הפרקליטות למסור אותם לבאי כוח הנאשמים ??? מה ההבדל בין קרן

סידקובסקי לבין בר כץ מי שהייתה המאהבת של אפי נווה? האם נגרם לבר כץ נזק מפרסום שמה כמאהבת של אפי נווה? כלל וכלל לא. בעולם המודרני אף אחד לא מתרגש מקיומה של מאהבת – ולא הייתה כל סיבה לחשוש לפרטיותה של הגברת סידקובסקי. יש לזכור שבארה"ב שמן של כל המאהבות של הנשיא קלינטון פורסם מהרגע הראשון (**מוניקה לוינסקי, ג'ניפר פלווארס ורבות אחרות**), ואף אחד לא חשב שם שלמאהבות אלה יש "זכות לפרטיות".

28. טעה בית המשפט קמא בכך שהכשיר את **הפרקטיקה של הוצאת צא"פ על עצם קיומו של צא"פ**.

מדובר בהמצאה שיפוטית או המצאה של שוטרים, שאין לדעת מתי היא נולדה ובכל אופן המחוקק מעולם לא אישר פרקטיקה זו. על בית המשפט לומר בפה מלא כי חתימה על צא"פ על עצם קיומו של צא"פ היא אסורה בתכלית האיסור במדינה דמוקרטית. עוד יצוין שבכלל אין מקום אחד בו הציבור יכול לדעת שהוצא צא"פ כי הצא"פים הללו אינם מתפרסמים בשום מקום, ולכן בהעדר ידיעה הציבור עלול להיכשל בפלילים, מבלי שידעו או התכוונו לכך. על בית המשפט לתת דעתו לכך שהציבור אינו שותף להוצאת הצא"פ ואינו יודע על כך, ולכן האיזומים של הציבור בהעמדה לדין בגין הפרת צא"פ שקיומו לא ידוע הם בבחינת הכשלת עיוור, ו"בפני עיוור לא תיתן מכשול".

29. טעה בית המשפט קמא בכך שקבע כי הצו במעמד צד אחד ניתן **כדין ובסמכות**. ניתן לראות

מהתפתלויותיו של בית המשפט קמא בשאלת הסמכות כי בשעת החתימה על הצווים אף אחד לא בחן מה הסמכות לחתימה עליהם ומכוח מה השוטרים מבקשים אותם. רק בדיעבד ניסה כבוד השופט מסרוואה למצוא עוגן כלשהו לסמכות באחד מסעיפי החוק. דבר זה מראה כי הצו נחתם שלא כדין. והרי ברור שכב' השופט מסרוואה שחתם על חידוש הצו לא יודה ויכריז על עצמו כמי שחתם על צו שלא כדין ובלא סמכות. ממילא מדובר על פעולה פקידותית של הטבעת חותמת על צו המנוסח מראש ע"י שוטרים כך שזו בכלל לא פעולה שיפוטית אפילו.

30. יצוין כי סעי' 70 (ד) לחוק בתי המשפט (**הגנה על עד במבט צופה פני עתיד**) אינו מספק תשתית

לסמכות במקרה זה כי **הבקשה להוצאת צא"פ נועדה להסתיר מבוכה של המשטרה** שנקטה בטקטיקה של סחיטת שינוי גרסה באיזומים. לא הייתה סיבה להגן ספציפית על ניר חפץ או קרן סידקובסקי כי ממילא הם יעידו וייחקרו במשפט המתנהל בדלתיים פתוחות. לכן גם לא הייתה כל דחיפות בהוצאת הצו או בחתימה על צו לתקופה קצרה או ארעית.

31. גם סעיף 70 (ה1) אינו מספק תשתית לסמכות מאותה סיבה שהצו התבקש כדי להסתייר פרטים מביכים בהתנהגותה של המשטרה. אילו היה כבוד השופט מסרוואה מתיר חקירת השוטרים במעמד הדיון, העובדות הללו היו צפות על פני השטח. בהעדר חקירות, בית המשפט יכול לכתוב כל מה שהוא רוצה, שכן ביקורת אמיתית (ע"י חקירה נגדית) על הסיבות מדוע התבקש הצו מלכתחילה לא התבצעה.
32. גם מקור הסמכות השלישי (ראו פסקה 12 עמ' 3 להחלטה) מכוח הפסיקה איננו נכון ואיננו מתאים. טענת בית המשפט קמא כי מוטלת על המדינה חובה לכבד את הזכויות החוקתיות של הפרט (כגון הפרטיות של ניר חפץ או של סידקובסקי) אינה רלבנטית למקרה. חפץ או סידקובסקי אינם יוזמי הצו, כך שהם עצמם לא ביקשו כל הגנה. אם כן מכוח מה מחליטה המשטרה (או מחליט כבוד השופט מסרוואה) שמישהו אי שם במשטרה החליט שיש צורך להגן על חפץ או סידקובסקי? אותם אלו שביקשו את הצו הם אלה שגם גררו ללא כל צורך את סידקובסקי למשטרה כדי להפגיש אותה עם חפץ ולהבהיל אותו. אם כן, אלו במשטרה שטענו בשיקול הדעת הראשוני לבצע לחיצה על חפץ באמצעות הפילגש, הם אלו שכעת נסמוך על שיקול דעתם שפתאום יש צורך להגן על האנשים שבחיים שלהם הם היתלו?
33. טעה בית המשפט קמא בכך שציטט את דבריו של כבוד השופט עמית בפרשת כבוד השופט אתי כרייף שם נטען ש"אין לתמרץ הפרות של צווי איסור פרסום" ע"י ביטול האיסור לפרסם בדיעבד. מדובר בכשל לוגי אשר גורם דווקא לתימרוץ המשטרה להוצאות צווי צא"פ סיטונאיים, רק כדי שאחר כך לא ניתן יהיה לבטל אותם בטענה שלאחר שנחתם הצו, אין לבטל אותו כדי לא לעודד הפרות (של מה שמלכתחילה לא היה צריך להיחתם).
34. דבריו של כב' השופט עמית מדיפים ריח רע של סטליניזם, ואין בהם אף שמץ של רוח דמוקרטית. להיפך, מדבריו של כב' השופט עמית משתמע שהוא תומך נלהב של צווי איסור פרסום ומבחינתו אף ככל המרבה הרי זה משובח. הדיעה הרווחת בציבור היא שיכולתו של כבוד השופט עמית לעטוף רעיונות סטליניסטים טוטליטריים במלל הספוג ניחוח כאילו דמוקרטי פשוט לא תיאמן.
35. לסיים, טעה בית המשפט קמא בכך שלא קצב זמן או מסגרת לויז' לצו איסור הפרסום. כל רשות שלטונית, כולל השופט, מחויבים לקצוב זמן בהפעלת סמכות שלטונית. כבוד השופט מסרוואה אמר שהצו הוא ארעי המוגבל לתקופה קצרה. גם קודמו כבוד השופט אביים ברקאי קצב מסגרת זמן קצרה ביותר, והנה דווקא לאחר שמיעת הצדדים נתן כבוד השופט מסרוואה צו שאיננו מוגבל

כלל וכלל בזמן או בהתרחשות אירוע המפקיע את תוקפו. ראו סעי' 34 להחלטה. בנסיבות העניין, גם לגישתו המחמירה של כבוד השופט מסרוואה היה עליו לקבוע שהצו יפוג עד תאריך מסוים, או עד הגשת כתב אישום.

סיכום

אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לבטל את צווי איסור הפרסום ואת החלטת בית משפט קמא, ולאפשר למערער לחקור את השוטרים בהתאם לבקשה שהוגשה לבית משפט קמא, וכמו כן, להורות למשטרה לפרסם את כול פרטי החקירות כך שהציבור יוכל להתרשם מהשחיתות המשטרית ויתקיים דיון ציבורי בעניין, ועקרונות פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת ירקמו עור וגידים גם במקרה זה.

אריאל פורמנובסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ- היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור בפרסום)

החלטה	17/11/2019
	תיק 7948-11-19
	שו' על'אא מסארווה
החלטתי זו תיכנס לתוקף ביום 20.11.19 שעה 12:00 (על מנת לאפשר ערר עליה). עד אז תוקף הצו המורחב בתוקף.	

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה

המבקשים:

1. עיתון ישראל היום בע"מ ✓
2. עקיבא ביגמן ✓
3. עיתון הארץ - נטעאל בנדל ✓
4. אריאל פורמנובסקי ✓
5. עמותת "לביא" ✓
6. גלובוס פבלישר- חן מענית ✓

נגד

המשיבים:

1. משטרת יאל"כ- היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית
2. ניר חפץ
3. פלונית (אסור בפרסום)
4. היועץ המשפטי לממשלה

החלטה

לפני בקשה להארכת תוקף צו איסור פרסום ואף נזרחתו, ומנגד הקשור לבטלו או לצמצמו. המדובר בצו שניתן ביום 4.11.19, במעמד צד אגוף, לבקשת היחידה ונוקרת, בתיק המכונה "פרשה 4000". עניינו של הצו באיסור פרסום מידע מהחקירה, הנוגעים לזהותה של המשיבה 3 או מל פרט שעלול לזהותה, כמו גם תוכן עדותה, עצם העובדה שמטרה עדות וכן עצם קיומו של הצו.

בית המשפט החליט להצביל את משך הצו לזמן קצר המיועד, ולמעשה מדובר בצו ארעי בזהמשך, התבקשתי כאמור להאריך תוקפו של הצו (ואף להווייבו) ומנגד להטילו או לצמצמו.

החלטות בין הצדדים

1. החוקקשת, משטרת ישראל, טוענת שהצו התבקש וניתן כזין ובסמכות; הוא חיווי לשם שמירה על פרטיות המשיבים 2-3; והוא מאזן נכונה בין הפגיעה והווייבאית במשיבים לבין האינטרס והציבורי בחשיפתו ופרטים החוסירו ונזנת הצו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-11-7948 משטרת יאל"ב- היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

2. יש להבהיר כי קיימת טענה לפיה עצם חקירתה של המשיבה 3, המקורבת למשיב 2 (להלן: עד המדינה), נועדה להפעיל לחץ על עד המדינה שהיה בגדר חשוד רגיל באותה עת, ולהביאו לכדי שיתוף פעולה עם המשטרה.
3. לשיטת המבקשת, בית המשפט -ולא הציבור- הוא שיכריע בשאלה האם הופעלו על המשיב 2 (מר ניר חפץ, להלן: המשיב 2 או עד המדינה) לחצים בלתי הוגנים או אמצעים פסולים.
4. עוד נטען על ידי המבקשת כי טענות החשודים בפרשה הועלו במסגרת השימוע שהתקיים בפני היועץ המשפטי לממשלה, ועל היועץ להכריע בהן. על כן אין זה ראוי או יעיל כי ייחשפו פרטים חלקיים שבלאו הכי אינם יכולים לאפשר "ביקורת ציבורית אמיתית בשאלה אם ננקטו מהלכים פסולים בחקירתו [המשיב 2]".
5. המשיב 2 הצטרף לנטען על ידי המבקשת והוסיף מספר טענות וביניהן כי הוא נתון תחת מתקפה קשה, כי הפרסום נועד לפגוע בו, להרתיעו, וכי על המשטרה ורשויות המדינה האחרות (לרבות בית המשפט) להעניק לו הגנה על פרטיותו, זו אשר נפגעה באופן קשה מהפרסומים שהפרו את הצו עד כה.
6. המשיבה 3 הצטרפה לעמדת המדינה והדגישה כי היא עדה בלתי מעורבת שנקלעה שלא בטובתה לחקירה בה עלו פרטים אישיים שלה, שאין, ולא צריך, שלציבור יהיה כל עניין ממשתי בהם. יש להבהיר כי המדובר בעדה שנחקרה בעניין אגבי לחקירה, בעדות פתוחה, ולא כחשודה.
7. המשיבים בבקשתם העלו על נס את חופש העיתונות, חופש הביטוי, חשיבות הביקורת הציבורית על פעולות המשטרה וזכות הציבור לדעת פרטים רלוונטיים לטענה בדבר הפעלת לחץ פסול על חשודים ונחקרים במטרה להביאם לכדי שיתוף פעולה בחקירה.
8. חלק מהמשיבים טענו כי המניע להגשת הבקשה לאיסור פרסום הוא הסתרת מהלכים שעלולים להביך את היחידה החוקרת, במסגרת השיח הציבור הער המתקיים לגבי הפרשה.
9. ברקע הדברים טענה כי צו האיסור הופר ברגל גסה על ידי גורמים שונים, בין בארץ ובין בתו"ל, וכי הסוסים ברחו את האורווה כך שאין עוד טעם בהארכת הצו.
10. התקיים בפניי דיון, במהלכו שמעתי את הצדדים ואף דברים שהמשיב 2 ביקש לשאת בבלתיים סגורות. החלטתי בסופו של דבר לנקוט בגישת ביניים ולהורות על צמצום צו איסור הפרסום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-11-7948 משטרת יאל"ב- היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

דיון

11. לא מצאתי להתעכב על סוגיית מקור הסמכות לצו מושא הדין. בין אם מדובר בצו לפי סעיף 70(ז) [פרסום בקשר לדיוני בית המשפט לצורך הגנה על עד במבט צופה פני עתיד] ובין אם לפי סעיף 70(ה1) [פרטים שקשורים לחשוד] לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, הרי שמדובר בצו שניתן כדין ובסמכות.
12. עוד אוסף כי קיים מקור סמכות עצמאי שהצדדים לא התייחסו אליו ואני מפנה בעניין זה כי הדין מכיר בסמכותו של בית המשפט להוצאת צווי איסור פרסום לשם הגנה על חייו, שלמות גופו או פרטיותו של אדם, אף בהעדר הליך משפטי המתנהל ברקע. מקור הסמכות הוא בחובה המוטלת על המדינה, ובכלל זה הרשות השופטת, לכבד את הזכויות החוקתיות של הפרט. הצורך בהגנה על זכויות הפרט מקים סמכות לבית המשפט מכוח חובתו לכבד ואף להגן על הזכויות החוקתיות של הפרט. כיבוד הזכויות החוקתיות יכול להתבטא במתן סעד לצד נפגע, בכוח או בפועל, האוסר על הפגיעה בזכויותיו או על המשך הפגיעה בהן. הפגיעה בזכויות היסוד של הפרט יכולה להיגרם על ידי אזרחים אחרים ולא רק ממעשי הרשות השלטונית. מאותם נימוקים, הסעד יכול להינתן גם לבקשת המדינה ובלבד שתכליתו להגן על הזכויות החוקתיות של הנפגע הפרוטנציאלי, והכל מתוך הרציונל לפיו זכות חוקתית ללא הגנה כלשהי היא זכות חסרת משמעות או ממשות. ראו לעניין זה: ע"א 9185/03 טננבוים נגד הוצאת עיתון הארץ בע"מ, פ"ד נח(1) 359 ורע"א 6146/15 פלוני נגד ניר חסון- עיתון "הארץ" ואח', בג"ץ 2759/12 אל"מ ארז ויגר נ' מבקר המדינה).
13. לגוף העניין, מדובר בחקירה שהסתיימה למעשה, ואף התקיים הליך שימוע בטרם החלטה על העמדה לדיון. השלב המאוחר בו מצויה החקירה משליך על עוצמת השיקול בדבר איסור הפרסום לשם מניעת פגיעה בחקירה.
14. המדובר בפרשה הזוכה לעניין ציבור מיוחד ומקבלת כיסוי תקשורתי מסיבי, גם בתקשורת הממוסדת וגם ברשתות החברתיות.
15. באופן ממוקד, חלק מעדי המפתח בפרשה הם חשודים שהפכו לעדי מדינה, במהלך חקירתם. עניין גיוס עדי מדינה בתיק נמצא אף הוא במקד הדין הציבורי.
16. אין להתעלם מהעובדה שטרם הוחלט אם להגיש כתב אישום בתיק ולכן יש לקחת בחשבון את הנוק הבלתי הפיך שיגרם למעורבים ובפרט למשיבים בתיק, אם לא יוגש כתב אישום.
17. הטענה לפיה נעשה שימוש במקורבים לחשוד על דרך חקירתם והפגשתם עמו במהלכם החקירה, במטרה להחליש את רוחו על מנת להביאו לכדי שיתוף פעולה בחקירתו, היא טענה הראויה לליבון ודיון ציבורי. לטענה זו היבטים מוסריים ומשפטיים במישור העקרוני, אך היא עשויה להשליך גם על שאלת מהימנות העדויות, ועל הטענה לפיה היחידה החוקרת הפעילה אמצעים פסולים בדרכה להשגת המטרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-11-7948 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

18. עיינתי בחומר שהוגש לעיוני בנוגע למהלכי החקירה ובקשר לעצם חקירתה של המשיבה 3, נטען בפניי כי אין כל קשר בין חקירת המשיבה 3 לבין החלטתו של המשיב 2 לכרות עם המדינה הסכם. לפני העיון בחומר, ואף לאחריו, הגעתי למסקנה כי אינני נדרש לקבוע ממצאים כלשהם בעניין זה. בין אם מדובר במהלך לגיטימי ובין אם מדובר באמצעי לחץ פסול, בין אם האמצעי השפיע על המשיב 2 ובין לאו, השאלה שבפניי היא שאלה שונה בתכלית. השאלה היא האם להותיר את צו איסור הפרסום אם לאו, והאם נכון "לשחרר" פיסות מידע נוספות על מנת "לחשיר" את הדיון הציבורי, כדי שהוא יתקיים על בסיס מידע רחב, ככל האפשר.

19. סוגיית המתח שבין סמכותה, זכותה וחובתה של המשטרה לחתור לחקר האמת ולחשוף עבירות כדי להביא עבריינים לדין כמטרה ראויה וחשובה, לבין האיסור על פגיעה בזכויות יסוד של הפרט, בבחינת המטרה הראויה איננה מקדשת כל אמצעי, היא סוגיה שאין למעט בחשיבותה. סוגיה זו ראויה לליבון ולדיון ציבורי. העובדה שהדיון הציבורי מתקיים לפני ההחלטה להעמיד לדין, וטרם החלו הליכים משפטיים בתיק העיקרי (אם יוגש כתב אישום), אכן מעוררת קשיים במישורים שונים, כגון: שאלת סיווג החומרים כחומרי חקירה, שאלת הפצת חומרי החקירה, השפעה על עדים, זיהום עדויות, טוהר התליך המשפטי העתידי ועוד.

20. על אף האמור, הדיון הציבורי הוא בלתי נמנע, לגיטימי ואף חיוני במשטר דמוקרטי. על מנת לקיים דיון ציבור מושכל, יש להרחיב את בסיס המידע העומד לרשות הציבור, במגבלות הדין ובמגבלות הפגיעה בזכויות הפרט, ובפרט בצדדים שלישיים בלתי מעורבים.

21. מושא צו איסור הפרסום, מתייחס אומנם לדברים שעלולים לפגוע בפרטיות המשיבים 2 ו-3 ואולם מדובר בזכות הציבור לדעת כיצד התנהלה היחידה החוקרת והאם פעלה במגבלות החוק והדין. זכות הציבור לדעת אינה מתייחסת לידיעות בדבר אורחות חייו של החשוד אלא בדבר אורחותיה של היחידה החוקרת והתנהלותה אל מול החשוד. בהקשר זה אין מדובר במקרה רגיל בו נבחנת הפגיעה בפרטיותו של החשוד אל מול זכות הציבור לדעת על מעלליו במישור הפלילי, אלא במקרה בו הנתונים שקשורים בצנעת הפרט אינם קשורים כלל לחקירה, אך הם עדיין רלוונטיים ואף הכרחיים (ואילו ברמת הכותרת) לדיון הציבורי המתקיים בנושא השימוש בנתונים אלו כמנוף לחץ על החשוד.

על חשיבות הביקורת הציבורית ראו דבריה של כבוד הנשיאה (בדימוס) ד' בינש בבג"ץ 258/07 ח"כ זהבה גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006 [פורסם בנו, 6.2.07]:

"העיקרון בדבר פומביות הדיון מבוסס גם על זכות הציבור לדעת וכן על חובת הגילוי החלה על רשות ציבורית. זכותו של הציבור לקבל מידע על אופן פעולתן של רשויות ציבוריות, מאפשרת ביקורת ציבורית על הרשויות - ביקורת שהיא מאבני היסוד של המשטר הדמוקרטי".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-11-7948 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

22. דומה שלא תיתכן מחלוקת כי מידת ההגנה על פרטיותה של המשיבה 3 צריכה להיות מלאה. כידוע הזכות לפרטיות היא זכות יסוד חוקתית המעוגנת בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. מדובר בעדה שנקלעה שלא בטובתה לחקירה, אשר, למצער בדיעבד, גילתה שאין לה קשר אליה. אין עניין ציבורי ממשי (להבדיל, מרכילות), בהותה. למעשה זהותה ופרטיה אינם רלוונטיים כל עיקר.

23. ניתן לראות כי הרלוונטיות היחידה לחלקה של המשיבה 3 בחקירה הוא עצם חקירתה ועצם הטענה כי הדבר נעשה כדי לקדם לחץ על המשיב 2 שהיה אותה שעה בגדר חשוד. אין להתעלם מכך שדרגת הקרבה בין המשיב 2 למשיבה 3 הוא נתון רלוונטי לדיון הציבורי שכן היא משליכה על עוצמת אמצעי הלחץ. בהקשר זה, די אם יצומצם צו איסור הפרסום לכך שבחקירתה של המשיבה 3 היא נשאלה שאלות חודרניות לגבי טיב הקרבה ומהות מערכת היחסים בינה לבין המשיב 2. מלבד זאת, אין לשיטתי אינטרס ציבורי בחשיפת פרטים נוספים. בעניין זה אעיר כי זוהי אף עמדתם של חלק מנציגי כלי התקשורת עצמם (עיתון גלובס, וערוץ כאן 11).

24. באשר לזכויותיו של המשיב 2, כעד מדינה, על פגיעות מעמדו והצורך בהגנה עליו ועל ההליך המשפטי העתידי, אם יוגש כתב אישום, אומר כי אכן ביטול צו איסור הפרסום כליל, כך להתרשמותי, עלול לחסב למשיב 2 פגיעה קשה בפרטיותו, ועוד בעניינים שאינם קשורים לחקירה. עם זאת, ולנוכח האינטרס הציבורי בפרסום (לנוכח הסוגיות העקרוניות שהתיק מעורר), יש לחתור לצו מצומצם בגבולות גרעין וליבת זכות המשיב 2 לפרטיות.

25. אינני מתעלם מטענת המשיב 2 ומהאפשרות שמדובר "בקמפיין" מצד בעלי עניין שנועד לפגוע בו כדי "לשבור אותנו" עוד לפני שהוזמן להעיד. גם אם לא כל המניעים של הצדדים השונים בדיון הציבורי הם תמי לב או תמימים, אין הדבר פוסל את החיוניות בקיום דיון ציבורי לגוף העניין.

26. נטען על ידי המדינה כי ביטול הצו או צמצומו עלולים לגרום להגברת הלחצים והאיומים על עד המדינה ואף לפגוע ביכולתה של המדינה לגייס עדי מדינה בעתיד.

ואכן, בהחלטת השופט גובראן בע"פ 2117/12 פלוני נ' הוצאת עיתון הארץ [פורסם
בנו, 23.9.12]:

"יש לשמור על האינטרס הציבורי, לפיו מעורבים בפשע יהססו "להחליף צד" ולהפוך למשתפי פעולה עם המשטרה בחשיפת עבריינים ועבירות ביוזעם כי הם ובני משפחותיהם יהיו חשופים לעיני הציבור בשמם האמיתיים, בתמונותיהם ובכל פרטיהם וכי מעבר לחשש לפגיעה פיזית בגופם תיפגע קרוב לוודאי גם שגרת חייהם, כמו למשל קושי במציאת עבודה, במציאת דירה, רתיעה של שכנים ומכרים מקשר עמם וכיוצא בזה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-11-7948 משטרת יאל"כ- היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור בפרסום)

27. מאידך, במסגרת הדיון בעוצמת השיקול בדבר ההגנה על פרטיותו של המשיב 2, אין להתעלם מהעובדה שמדובר בחשוד אשר כרת הסכם עם המדינה. משמעות הדברים היא שניתנו במסגרת ההסכם למשיב 2 טובות הנאה, ועל אף ההגנה לה הוא ראוי, אל לנו להתעלם מהיותו חשוד בתיק, ואף בעל מעמד מיוחד, מבחינת מערך הזכויות והאיוזנים. לענין הגדרת המשיב 2 כחשוד ראוי תגובתו של בא כוחו של המשיב 2 בתיק זה.

28. בענין זה יש לציין כי המדובר בחומר חקירה, שיש שלהניח שיועבר להגנה אם וכאשר יוגש כתב אישום. כמו כן, אין לשכוח כי מדובר בפעולת חקירה יזומה ויש לצאת מתוך הנחה שעצם החקירה ופעולת החקירה של הפגשת המשיב 2 במשיבה 3 נעשה לאחר מחשבה ותכנון. מכאן שעל המשטרה יהיה ליטול אחריות על חלקה ותרומתה להיווצרות הפעולה שבמוקד המחלוקת.

29. אין עוד לשכוח כי טרם הוגש כתב אישום בתיק וכי הצווים הם צווי ביניים שתוקפם עד למועד הגשת כתב אישום (אם יוגש), כך שמדובר בסעד זמני למעשה. אם יוגש כתב אישום, שמורה לסנגוריהם של החשודים זכותם להעלות טענותיהם בהקשר זה בבית המשפט.

30. הצעת המדינה לדחות את הדיון הציבורי לאחר שהדברים ייבחנו בשלב הביקורת השיפוטית אם וכאשר יוגש כתב אישום, ממעיטה ערך בחשיבות האינטרס הציבורי בפומביות, בפרסום, ובזכות הציבור לדעת.

על הפגיעה בחשיבות אינטרס זה עמדה השופטת פרוקציה בבג"ץ 258/07 ח"כ זהבה גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006 [פורסם בנבו, 6.2.07]:

"רק חשש ממשי לפגיעה באינטרס ציבורי בעל חשיבות מיוחדת יצדיק גריעה מן הפומביות ומחובת הגילוי, ותתיר שמיעת דיונים בדלתיים סגורות או איסור פרסום חומר ודו"חות..."

31. כיום, אין להתעלם עוד מהתמורות האדירות בתחום התקשורת והמדיה החברתית בעידן הנוכחי. לאור התפתחויות אלו, גישות שהיו מקובלות בעבר, הפכו, במרוצת השנים, למעט מיושנות ואנכרוניסטיות.

32. ולא בשולי הדברים, אעיר כי לא ייחסתי משקל משמעותי לטיעון "הסוסים ברחו או חוברחו מן האורווה", לפיו פרסומים רבים הפרו את צו איסור הפרסום כך שאין בו עוד טעם. מדובר בשיקול הכרוך בבעייתיות מובנית, מעין הנצחה או השלמה עם המציאות של פגיעה בשלטון החוק. בנוסף, וכפי שציין זאת המשיב 2, עדיין קיים הבדל משמעותי בין פרסומים שלא כדין לבין דיון ציבורי המתקיים על בסיס פרסום בגבולות צו מצומצם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-11-7948 משטרת יאל"ג-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור)
בפרסום)

בבש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' אלמונית [פורסם בנבו, 13.3.19] פסק
כבוד השופט יצחק עמית כי:

"שמונתיהן של המשיבות התפרסמו זה מכבר ברשתות החברתיות, ומכאן הטיעון או
הדימוי של אורוות ריקה שהסוסים נמלטו ממנה זה מכבר. זאת ועוד. פרסומים
מוקדמים ומחתרתיים מעין אלה יוצרים מטבע הדברים חרושת של שמועות וגוזמאות,
ובהיבט זה הפרסום יועיל לנקות שמם של נקיים ונקיות להן נגרם נזק עקב אי-פרסום
שמן של המשיבות. מנגד, ברי כי מבחינת המשיבות, לא דומה פרסום במדיה
התקשורתית הממוסדת, כפרסום ברשתות החברתיות. לכך יש להוסיף, כי מותן משקל
לשיקול זה, עלול לתמרץ בעתיד הפרה של צווי איסור פרסום."

33. בשולי הדברים, אציין כי לא מצאתי להתייחס לסוגיית מעמדם בהליך של המבקשים 4
ו-5 באשר הדיון וההחלטה היו נדרשים גם בלעדיהם.

34. לאור כל המקבץ לעיל לאחר ששקללתי את השיקולים השונים, הגעתי לכלל מסקנה
שיש לאמץ גישת ביניים בין עמדת המבקשים לבין עמדת חלק מהמשיבים ובכך מצאתי
לאמץ עמדת חלק מכלי התקשורת, לפיה צו איסור הפרסום שניתן ביום 4.11.19 יישאר
על כנו, למעט בסייגים הבאים:

- א. אין עוד איסור פרסום על עצם מתן הצו.
- ב. ניתן לפרסם כי המשיבה 3 נחקרה בתיק זה ביום 21.2.19 ומסרה גרסתה, בעדות
פתוחה, והשיבה לשאלות חודרניות ביחס לטיב הקרבה ומהות מערכת היחסים
בינה לבין המשיב 2.
- ג. חל איסור מוחלט על כל פרט שעלול לזהות את המשיבה 3 או על כל פרט שנוגע
לטיב ומהות הקרבה בין המשיב 2 למשיבה 3.

ניתנה היום, י"ט חשוון תש"פ, 17 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.

עלאא מסארווה, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור בפרסום)

10 נובמבר 2019

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה

- המבקשים: 1. משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית
 2. ניר חפץ
 3. פלונית

נגד

- המשיבים 1. עיתון הארץ
 2. נטע אל בנדל
 3. עיתון גלובס
 4. חן מענית
 5. עמותת "לביא"
 6. עיתון ישראל היום (הודעת הצטרפות לעמדת עיתון "הארץ")
 7. אריאל פורמנובסקי

1

נוכחים:

- ב"כ המבקשת 1 – סגן ניצב צחי בן-חמו; עו"ד טבנקין; עו"ד וולקן (פרקליטות מיסוי וכלכלה)
 ב"כ המבקש 2 – עו"ד אילן סופר; עו"ד אלעד בקר
 ב"כ המשיב 3 – עו"ד שולמית אשכול
 ב"כ המשיבים 1-2 – עו"ד תמיר גליק
 ב"כ המשיב 3-4 – עו"ד אשכולי
 ב"כ המשיב 5 – עו"ד יצחק בם
 המשיב 7 בעצמו

פרוטוקול

2

ב"כ המבקשת 1:

3

אנו מבקשים שהדיון יתקיים ללא אנשים נוספים באולם ונכון יהא לקיים את הדיון כך.

4

5

ב"כ המבקש 2:

6

אנו מצטרפים לבקשה.

7

8

ב"כ המבקשת 1:

9

אני יודע שניר חפץ עצמו מעוניין לומר לבית המשפט מספר מילים וזה שיקנל נוסף בעיניי מדוע לא נכון שהדיון יתקיים ללא אנשים באולם.

10

11

12

13

ב"כ המבקש 2:

14

מדובר על עד מאוים ולכן אבקש שלא יהיו באולם אנשים הקשורים לתיק.

15

16

המשיב 7:

17

אני מתנגד. אני כאן בשם הציבור.

18

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ- היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

ב"כ המבקשת 1:

אין בדבריי משום כוונה שמי שהגישו בקשה לא יהיה צד לדיון, ההפך.

נציג ואללה ניוז:

אני מאתר וואלה ניוז, אנו לא צד בדיון, אך נבקש לאפשר זאת.

החלטה

קיום דיון בדלתיים סגורות הוא הכלל שיש לחרוג ממנו במקרים חריגים ונדירים.
במקרה הנדון מדובר בבקשה לבטל צו איסור פרסום קיים.
חששותיהם של המבקשים הובעו בעבר וקיבלו ביטוי במסגרת צו איסור הפרסום.
אם יעלה צורך מסוים במהלך הדיון, הוא יידון ותינתן החלטה לגביו, אך החלטה מראש על סגירת
הדלתות פוגעת מעבר לנדרש בעיקרון החוקתי של פומביות המשפט.
ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תש"פ, 10/11/2019 במעמד הנוכחים.

עלאא מסארווה, שופט

18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

ב"כ המבקשת 1:

אנו חוזרים על הנימוקים שפירטנו בתגובה לבקשה הראשונה להסרת הצו. אנו חושבים שכיוון שזו
היתה בקשה רחבה יותר, אז הדברים נכונים גם לגבי הבקשות המצומצמות יותר.
למעשה, יש 2 עילות שמצדיקות את הצו והראשונה היא הבולטת ביותר – עילה של הפגיעה בפרטיות
המשיבים וכאן לא מדובר בחשש, אלא בפגיעה שהיא ודאית, שהצו מנסה למנוע. פגיעה קשה
וחמורה, פגיעה בליבת הפרטיות של המשיבים פה, בוודאי שבאי כוחם יפרטו והדברים ברורים.
מעבר לזה, דווקא בקשות של כלי התקשורת שמו פחות דגש על ההצדקה של איסור הפרסום ולא
על הרגל שנוגעת לסעיף 70 לחוק, לעניין הגברת האיום והלחץ על עד המדינה. הדברים פורטו
בהחלטת בית המשפט כשניתן את הצו בפעם הראשונה, באופן מובהק ההחלטה עומדת על שתי
רגליים אלה וגם באווירה הציבורית הקיימת כל פרט נוסף שיוצא ומוצג, הרבה פעמים גם באופן
חלקי ומגמתני, בהכרח גם משמש כעוד מנוף ואמצעי לחץ ולא צריך להכביר מילים על הרגישות של
הפרשה ואנו חושבים לכן שזו הצדקה נוספת ומשמעותית ליתן את הצו בהיקפו הרחב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור)
(פרסום)

10 נובמבר 2019

1 בבקשה של עמותת "לביא" נטען שצריך לחשוף את הפרטים כדי שהציבור יוכל לדעת האם החקירה
2 מוטה אם לאו. כפי שפירטנו בתגובה, מבחינת אינטרס הציבור בית המשפט בוודאי יודע, השאלה
3 הזו היא לא כזו שאפשר לברר על בסיס רסיס מידע או פרט מסוים ויותר מזה, זו שאלה שנמצאת
4 היום על שולחנו של הגורם המוסמך להכריע בה בשלב הזה והוא היועמ"ש. ככל שיוחלט על הגשת
5 כתב אישום אז השאלה שעלתה במסגרת טענות השימוע יעלו על-ידי בית המשפט והאינטרס של
6 הציבור הוא שהשאלה המשפטית הזו תתברר במישור המשפטי ולא התייחסות של אינטרס הציבור
7 לדעת ואז נתיר פרסום שיכול לפגוע באנשים הפרטיים ובהליך עצמו.
8 קודם כל, השאלה אילו פרטים מתגלים, צריך לשאול מה האינטרס שנפגע וכאן הפרטים מביכים
9 או פוגעים בפרטיות בצורה קשה. אז נכון, זה נכון לגבי האיזון וגם לגבי הלחץ וההשפעה שיכול
10 להיות לגילוי פרטים כאלה על העד, שיכול ויצטרך להעיד במשפט ויכול והדברים ישמשו נגדו גם
11 ברמה הציבורית והדברים לא משליכים רק על האיזון, אלא גם על שאלת האם זה עלול לפגוע
12 ביכולת העד בסופו של דבר למסור עדות. זה הטיעון שלנו ואני מקווה שחידדתי אותו.
13 סעיף 70ה' היא עילה שצריכה להצדיק, אפילו בעצמה, את מתן הצו.
14 אשר לתגובת עמותת "לביא" – סעיף 70ד' צריך לחול גם על נסיבות כאלה, שאם לא כן נישאר עם
15 ואקום בו אפשר לפגוע בפרטיות עדים לפני שהחל המשפט והפסיקה שהבאנו מסבירה שזו הפרשנות
16 המתבקשת.
17 נתייחס לטענות "הסוסים שברחו מן האורווה" – הביאו חבריי בשם כלי התקשורת פרסומים שונים
18 שיצאו ברשתות חברתיות וכו' – צריך לשים לב, יש עדיין פער משמעותי של מידע שלא פורסם
19 ובוודאי לא פורסם בכלי התקשורת המרכזיים והפרטים האלה הם בליבת הפרטים שהצו מגן
20 עליהם – מדובר בפרטים העולים מחקירת המשיבה פה, פרטים המשליכים על עד המדינה וכיוון
21 שאנו בדיון פומבי אז לא אפרט. אם בית המשפט יבקש נוכל להציג את ההודעה והוא יוכל להתרשם.
22 אני מציג לבית המשפט את ההודעה של המשיבה 3.
23
24 ראשית, גם בית המשפט העליון כבר הכיר בהבדלים המהותיים שיש בין פרסומים שיוצאים
25 מציוצים ברשתות חברתיות או במקומות פחות פורמאליים לבין פרסומים במקומות מרכזיים ואני
26 מפנה לפסיקה בעניין. בית המשפט העליון אומר "תשומת לב המשתמשים..." (מצטט) וקובע שגם
27 במצב בו אפשר להגיד שאולי באמצעים של חברות יש פרטים דולפים, אז יש הצדקה ליתן איסור
28 פרסום.
29 במישור הנורמטיבי אומר בית המשפט העליון שהסדר הציבורי מחייב שהוראות בית המשפט
30 תקוימנה "... (מצטט) ולאחרונה בית המשפט המחוזי אומר שגם אם פורסמו פרטים חסויים נגד
31 המשיב, עדיין אין בכך דבר "... (מצטט) ואני חושב שהדברים יפים גם לכאן.
32 לשאלת בית המשפט האם ניתן לצמצם את הצו לא בהתחשב במה שפורסם בפועל כשיקול, אלא
33 בהתעלם לחלוטין מהעניין הזה. לגופו של עניין יש דיון ציבורי המתקיים סביב השאלה האם יש
34 קשר סיבתי בין התרגיל או פעולת החקירה המסוימת שנעשתה לבין החלטת עד המדינה להפוך לעד
35 מדינה וזה דיון שהוא לגיטימי. השאלה היא האם לא נכון לצמצם – אני משיב: בית המשפט יתרשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור)
(פרסום)

10 נובמבר 2019

1 מהעדות שנמסרה לעיונו. עמדתנו שלא ניתן לצמצם את צו איסור הפרסום באופן שלא יפגע בצורה
2 חמורה בפרטיות עד המדינה. כלומר, גם אם מדברים על איזשהו חיסיון על פרטים וכ"י של המשיבה,
3 עדיין כל פרט מהחקירה יביא ואני הולך בזהירות ובעדינות פה לאור החלטת בית המשפט מקודם
4 ואומר – כל חשיפת פרט מתוך החקירה עלולה להביא לפגיעה חמורה בפרטיות עד המדינה וגם על
5 הזכות הזו אנו צריכים להגן. מול הדבר הזה שואל בית המשפט האם הציבור לא צריך להחליט
6 האם בעקבות זה עד המדינה יתקשר בהסכם עד המדינה.

המשיב 7:

אני מתנגד. הוגשה בקשה לחקור את השוטרים.

ב"כ המבקשת 1:

12 יכול להיות שהדיון הציבורי בשאלה לגבי פעולות חקירה כאלה או אחרות הוא ראוי ואנו לא
13 מזלזלים בו, אבל בוודאי שהשאלה האם בעקבות פעולה מסוימת קרה דבר מסוים, אז מי שיכריע
14 בה זה כרגע היועמ"ש ואולי בית המשפט.

16 לשאלת בית המשפט אם יוגש כתב אישום בתיק הזה, היש כוונה לחשוף את הפרטים – אני משיב:
17 אנו עדיין לא בשלב הזה. יש פה שני מישורים שהם נפרדים – סדר הדין הפלילי של אילו הודעות
18 צריכות לעבור – זו החלטה שצריכה להתקבל והיא תתקבל

20 במישור איסור הפרסום – יש חומרים שיכולים להיות מסווגים כרלוונטיים ובאותו זמן יהיה עליהם
21 צו איסור פרסום. כשההודעה הזו נמסרה לב"כ החשודים, היא נמסרה תחת התחייבות חתומה
22 שיעשה בה שימוש רק לעניין השימוע.
23 בשלב 74 אנו צריכים לתת את כל החומר הרלוונטי ויכול ונבקש את חיסוי הפרטים עד סוף ההליך.
24 זה יכול להיות וגם הגיוני שיעשה.

המשיב 7:

27 הגשתי היום בקשה לגבי מה שטוען חברי. החומר כבר פורסם באינטרנט, בארה"ב ובקליפורניה –
28 הכל כבר נמצא בחוץ.

ב"כ המבקשת 1:

31 ראשית, לעניין מאוימות – יכול וביהמ"ש יסבור שהדבר דרוש – כאן קצין המאוימים של היחידה
32 החוקרת ויכול ליתן סקירה על המצב של עד המדינה הזה וגם בהקשר של מה שנאמר כאן.
33 בהקשר הטיעון לגבי הפרטים שכבר פורסמו – אני מצהיר שכל הפרת צו איסור פרסום שאותרה
34 וניתן היה לטפל בה, אז נעשות פעולות גם עתה וגם בעבר כדי לעצור את הדברים.
35 אני מציג לעיון בית המשפט חומר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

המשיב 7:

אני מתנגד. לא יהיה לנו זמן, אם קצין המאוימים ידבר.

ב"כ המבקשת 1:

אני מציג לבית המשפט חומר לגבי פעולות שנעשו לגבי הפרות צו איסור הפרסום שאותרו.
כדי להסביר שאין כאן סיפור עיתונאי, אני מגיש לבית המשפט מסמכים אשר שימשו במהלך
החקירה.

ב"כ המבקש 2:

אני חוזר על נימוקיה של המשטרה והפרקליטות, על התנגדותינו והתנגדות המשיבה 3 ולא אחזור
על הדברים שנכתבו שם.

סעיף 70ד' מכיר בשתי עילות להטלת צו איסור פרסום – האחת פגיעת פרטיותו של אדם ועליה דיבר
חברי ויסיפו עוד וידברו.

העילה השנייה – הגנת בטחונו של בעל דין. במקרה שלנו לא מדובר בבעל דין רגיל, אלא בעד מדינה
בפרשה אולי המסוקרת ביותר ציבורית במדינת ישראל, בעד מדינה שמזה שנה וחצי נתון תחת
מתקפה שמאורגנת על-ידי כוחות בעלי עניין, בניצוחו של לא אחר מאשר ראש ממשלת ישראל.

רק במוצאי השבת האחרון היינו עדים לפוסט בו מסכם כבוד ראש הממשלה לציבור הישראלי את
קריסתה של עדותו של מר חפץ, את היותו שקרן מדופלם וכך הלאה.

המסר הזה מחלחל ומגיע לכל מי שמעוניינים שיגיע אותם גורמים, במשך תקופה בלתי פוסקת
"שופכים את דמו" של ניר חפץ ואת דמה של משפחתו.

המטרה היא אחת ויחידה – לגרום למר חפץ לחזור בו מהחלטתו להיות עד מדינה או לחלופין לגרום
לו להגיע לבית המשפט כשהוא מורתע ומפוחד.

ניר חפץ בינתיים עומד במתקפות הללו, אך כמובן שגם לדבר הזה יש גבול.

עד המהלך האחרון וביהמ"ש כמובן יודע, לא פנינו בבקשות ולא ניסינו למנוע הדלפה, דיון ציבורי
או משהו אחר. הסיבה לכך שהזדעקנו במקרה הזה היא שמדובר בפגיעה ישירה בצנעת הפרט
ובפרטיותו של ניר חפץ. לעדות עליה מדובר אין דבר וחצי דבר עם האינטרס הציבורי ואני עושה פה

הפרדה – בהחלט יש מקום לדיון ציבורי בשאלה האם נעשו לחצים בלתי לגיטימיים ומה היה
משמעותה על החלטתו של ניר וכן הלאה, אבל לתוך העדות שלפני בית המשפט, אין כל זהותה של
המשיבה 3, אין שום קשר. מה שכן והציג חברי, מר בן-חמו, עמודים מסוימים מאתר "פייסבוק"

וזה רק דוגמא אחת – מי שמעוניינים להלך אימים על מר חפץ משתמשים בחומרים הללו על-מנת
להכפיש את שמו ולהבאיש את ריחו בעיני הציבור ומשפחתו ואני מפנה לפרסומים האלה, שהן
כמובן דוגמא לא מייצגת.

עולה הטענה שה"סוסים כבר ברחו מן האורווה" וזה דבר שצפינו שיעלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור)
בפרסום)

10 נובמבר 2019

1 יש הבדל משמעותי בין דיווח של אמצעי התקשורת הלגיטימי והמוכרים במדינת ישראל לבין
2 התנהלות של שר המשפטים מול דוכן הכנסת או טוקבקיסטים מהזן הנמוך ביותר.
3 אם ייצא מסר מביהמ"ש הזה שאין מקום לאיסור הפרסום, זה יהיה אישור לפתוח בהדחקה בלתי
4 פוסקת על מר חפץ וניסיון להבאיש את ריחו ולנסות לגרום לו לחזור מהחלטתו.
5

6 לשאלת בית המשפט יש קושי מסוים שאולי בזמן שעבר בין מועד הוצאת הצו ועד היום שמעט משנה
7 את התמונה, כי עלו טענות לפיהן יש קשר בין המידע הזה לבין החלטה של מר חפץ להפוך לעד
8 מדינה והנתון הזה סביב הקשר בין הדברים האם קיים אם לאו, הוא יכול אגב להתקיים גם בלי
9 קשר לפרטים המדויקים והזהויות, אך השאלה האם הוא לא דיון שלגיטימי שיתקיים?
10 אם המטרה היתה להכפיש את שמו ואם מישהו יודע דבר על אדם X או Y ורוצה להכפיש את שמו,
11 אז זה נכון. אבל על-פי הטענה המשטרה זיהתה נקודה מסוימת וחקרה בעניין הזה. השאלה אם לא
12 לגיטימי לאשר את הדיון הציבורי, בלי זהויות של אנשים – אני משיב: אני בוודאי לא מתנגד.
13 הטענה שלהם היתה שחטו את ניר חפץ, להוציא ממנו עדות שאיננה עדות אמת וכבוד ראש
14 הממשלה סיכם את זה בפוסט האחרון שלו, שהמצוד הושלם, המטרה הושגה. כבוד ראש הממשלה
15 סיכם את זה במוצאי השבת האחרון.
16

17 את הדיון הציבורי הזה אנו לא מתכוונים לחשוף, אבל בגבולות מה שאמר עמית סגל כאשר הידיעה
18 הזו נחשפה לראשונה. הוא אמר "לקחו אדם הקשור לניר חפץ ובאמצעות עדותו שחטו את ניר חפץ.
19 האם זה לגיטימי אם לאו". מבחינתנו אין מניעה שהדיון הזה יתקיים.
20

המשיב 7:

22 אני מתנגד. אין הבדל משמעותי נכון להיום והודעת העיתונות בוטלה. אין הבדל בין אדם רגיל לבין
23 עיתונאי.
24

ב"כ המבקש 2:

26 מדוע פנינו לבקש את צו איסור הפרסום כשהפרקליטות פנתה אל שנינו וההודעה נלקחה זמן רב
27 קודם לכן – אבקש שביהמ"ש יתיר אחר כך למר חפץ להשלים כמה מילים בהקשר הזה.
28 הסיבה לכך היתה שאנו בשלב מאוד מוקדם זיהינו את פוטנציאל הנזק האדיר למר חפץ מול
29 המשיבה 3 כתוצאה מגילוי העדות הזו וביקשנו מהמשטרה ומהפרקליטות שלא לגלות או לא
30 להעביר את זה לצד השני, אלא אם תינתן לנו התראה מוקדמת מראש כדי שנוכל לפנות מבעוד מועד
31 לבית המשפט.
32

33 בגלל תקלה חמורה בעיניי של הפרקליטות, ההודעה הזו הועברה במסגרת חומר החקירה בשלב
34 השימוע, על אף שלפחות לפי הבנתנו היא לא מהווה חלק מליבת חומר החקירה ולא היה צריך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 19-11-7948 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

1 להעבירה בשלב הזה וגם חמור מדי – כשהפרקליטות גילתה את התקלה הזו היא לא טרחה ליידע
2 אותנו בזמן.

3
4 ביום שגילינו את התקלה הזו אז זה היום בו הוגשה הבקשה לקבלת צו איסור פרסום. ז"א,
5 מבחינתנו לא היתה שום השתהות.

6
7 לשאלת בית המשפט האם להיכנס לנבכי אותו עיתונאי שרוצה לפרסם ומה הוא רוצה לפרסם, האם
8 תפקיד בית המשפט הוא לא להגיד מה כן, אלא להגיד מה לא? – אני משיב: בקלות רבה אפשר
9 להגיע לתוצאה בצורה נגיטיבית ולא פוזיטיבית – להגיד שיוטל צו איסור פרסום על תוכן העדות, על
10 זהותה של המשיבה 3 וכל פרט שעשוי לחשוף זהות זו וגם על הקשר שבין המשיבה 3 והמשיב 2.

11
12 לשאלת בית המשפט אם עיתונאי יגיד שניצלו נקודה רגישה מסוימת, מה היא הנקודה הרגישה –
13 אני משיב: אם אני חוזר לדוגמת עמית סגל, הוא אמר שניצלו נוכחות של מישהו שהוזמן לחדר
14 החקירות כדי להפעיל על מר חפץ לחץ בלתי לגיטימי, אבל כל פרט לעניין זהותה זה בלתי מתקבל
15 על הדעת.

16
17 אני חושב שדווקא בגלל העובדה שזה מקרה ראשון שזוכה לכהה הד, אז התרת הפרסום דווקא בגלל
18 ההתנהגות הבלתי לגיטימית של רבים, תהווה משום עידוד ודרכון המשך המאמצים האלה.

19

20

21

22

ב"כ המבקשת 3:

23 אני מבינה שעדות מרשתי מונחת לפני בית המשפט ואני מבינה שביהמ"ש טרם הספיק לעיין בה.
24 אבקש שביהמ"ש ייקח דקה או שתיים.

25 אני סבורה שכבר מקריאה מרפרפת ניתן להבין שמדובר בעדות שאסור שהיא תצא החוצה באופן
26 כלשהו.

27

28 קראתי את הבקשות למעט הבקשה של האדון שיושב כאן שאני לא צריכה להתייחס אליה, כי אני
29 חושבת שהיא לא רלוונטית.

30

31 הבקשות לא מתייחסות בכלל למשיבה 3, כאילו היא לא קיימת.

32 מדברים על הפגיעה האפשרית בעד המדינה, מדברים על הנוקים שכבר נגרמו או לא נגרמו, אך לא

33

מתייחסים אליה.

34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ד 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור)
(פרסום)

10 נובמבר 2019

1 אבהיר – המשיבה 3 היא צד שלישי תם ותמים, שאין לו שום קשר לפרשה הנחקרת. היא לא חשובה,
2 לא נאשמת, היא ספק עדה. היא עדה אולי כי נגבתה ממנה עדות, אך זה בצד הפורמאלי והיא נקלעה
3 לנסיבות בעל כורחה ונמצאת ב"עין הסערה".
4

5 מדובר באדם שחי חיים צנועים, נורמטיביים, לא ביקש להיות חשוף לציבור, לא ביקש שידאו על
6 מערכות יחסים אינטימיות או רגישות שהוא מקיים עם מאן דהו, לא ביקש ששום פרט אודותיו
7 ידלוף.
8

9 **המבקש 2:**

10 זו שערוריה שהדין לא בדלתיים סגורות. אתה רוצה להרוג אותי? תהרוג אותי.
11

12 **ב"כ המבקשת 3:**

13 לגבי הדין הציבורי המתבקש – גם אם יפורסם או יוסכם על פרסום כפי שנדמה לי "גלובס" ביקשו
14 ואפילו הציעו צמצום בנוסח מסוים, אז גם אם יהיה כזה הוא מיד מזמין שאלות נוספות: מי אותו
15 אדם, מה טיב הקשרים שלו, למה הנוכחות של האדם הזה מפעילה לחץ? כלומר, אין לזה גבולות.
16 כל פרסום חושף את הלקוחה שלי ופוגע בה עוד יותר.
17

18 ביחס לטענה שהדברים התפרסמו כולל האתר המפואר "תיקון עולם" שכנראה לא בכדי מפורסם
19 בחו"ל – האתרים האינטרנטיים, הפרסומים שם נתפסים כמחתרתיים, כבעלי אמינות נמוכה
20 ובמיוחד אתרים שבאים ממקומות עלומים לכאורה וברגע שיוסר הצו ויהיה פרסום באמצעות כלי
21 תקשורת ממוסדים, אז הפגיעה היא אנושה.
22

23 אני מפנה גם להנחיות פרקליט המדינה, שקובע קריטריונים לפגיעה חמורה שמצדיקה לשקול את
24 מתן הצו.
25

26 לשאלת בית המשפט בהנחה והמשיבה 3 תישאר בתוך האנונימיות שלה, אז איפה הפגיעה בפרטיות
27 – אני משיבה: כפי שאמרתי, כל פרסום כזה מזמין מיד שאלות, השערות, חשיבה מסתברת
28 שהתוצאה שלה ברורה מלכתחילה וזה מזמין שאלות לגבי מה טיב היחסים, מה הוא אותו אדם?
29 ושוב, חרושת השיח תמשיך להסתובב בתוך הרשת ואותו הדבר זה פוגע בלקוחה שלי. היא לא
30 ביקשה שידונו בגופה, בה, במעמדה.
31

32 לשאלת בית המשפט, גם צו איסור מורחב יותר מזמין ואני מדבר לגבי המשיבה 3, בהנחה שצו
33 איסור הפרסום יצטמצם ואז אכתוב העברה מעבר לנדרש, בהנחה שתישאר בגדר אנונימית.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

1 לשאלת בית המשפט אם צו איסור הפרסום קיים הוא רחב והוא מצומצם לגבי כל פרט שיכול
2 לחשוף את זהותה ותוכן העדות עצמה ואז הפגיעה בפרטיות מצטמצמת, אז תהא פגיעה אחרת
3 בפרטיות – אני משיבה: ברגע שאומרים שישנו אדם שהגיע ועצם נוכחותו היוותה לחץ בלתי הוגן
4 או לחץ שגרם לעד המדינה לפעול בדרך כזו או אחרת, עצם זה לטעמי, כן.

ב"כ המשיבים 1-2:

7 אנו לא ביקשנו ולא מבקשים ומסכימים שהצו יישאר על כנו בכל הנוגע למשיבה.

9 בקשר למה שביהמ"ש שאל את חבריי לגבי איסור פרסום על תוכן העדות – הואיל ותוכן העדות לא
10 ידוע לי אז אומר שאין עילה להקים ערפול מוחלט על תוכן העדות, אך יכול להיות שביהמ"ש יקרא
11 את תוכן העדות ואם תהא התייחסות לאיפה היה מה שהיה או לא היה, מתי היה וכי' – אלה פרטים
12 שאפשר גם עליהם להותיר את צו איסור הפרסום על כנו.
13 שום פרט נוסף אין הצדקה להטיל ערפול עליו.

15 המשפט בישראל הוא פומבי והועלו כאן על-ידי המדינה שני טיעונים: האחד מדבר על פרטיות והשני
16 הוא טיעון שאני שומע לראשונה, שמדבר על 70,000,000, השפעה על הדין שזה טיעון בעלמא, ללא כל פירוט.
17 יותר מזה, בהחלטת כבוד השופט ברקאי לא הוזכר 70' ואני לא אוכל להתייחס למשהו שאני לא
18 יודע.

20 לגבי נושא הפרטיות – פרטיות זה כמו צנצנת – את שניהם אפשר לשבור רק פעם אחת.
21 אני חושב שבין 9,000,000 תושבים בישראל אין אחד שלא נחשף לפגיעה שהיתה כאן בפרטיות.
22 פרטיותו של מר חפץ נפגעה פגיעה קשה. הפגיעה נגרמה הרבה קודם וזה בדיוק העניין.
23 הפרטיות אינה ערך מוחלט. בשורה אורכה של פסקי דין קובע בית המשפט כי מדובר בזכות יחסית
24 אשר נסוגה מפני עיקרון פומביות הדיון – למשל ידיעות אחרונות נ' מירב לוין.

המבקש 2:

27 ה"סוסים בורחים מן האורווה" כי בית המשפט לא סגר את הדלתיים. ברגע זה "ברח לנו סוס מן
28 האורווה".

ב"כ המשיבים 1-2:

31 אומר לי עיתונאי עכשיו מערוץ 13 שכל מה שקורה כאן עכשיו הוא באוויר.

החלטה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור בפרסום)

10 נובמבר 2019

1 אני מבקש לחדד לאור קריאות מן הקהל, כי צו איסור הפרסום שניתן, בתוקף עד החלטה אחרת
2 ואסור לפרסם כל פרט החוסה תחת צו איסור הפרסום גם אם הדברים נאמרים במהלך הדיון עצמו.
3 הבהרתי, כי קיימת אבחנה בין קיום דיון בדלתיים פתוחות לבין איסור פרסום ומדובר בשני דברים
4 שאין ביניהם קשר ולכן מובהר בזאת שוב, כי חל איסור מוחלט על פרסום דבר כלשהו בדיון ואשר
5 חוסה תחת צו איסור הפרסום.

6
7 ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תש"פ, 10/11/2019 במעמד הנוכחים.

עלאא מסארווה, שופט

8
9

ב"כ המבקשת 1:

10 במגבלות המאוד קשות שיש פה של דיון פומבי, נבקש מביהמ"ש לעיין בחקירה ובחומרים
11 הנוספים. כדי לסבר את האוזן – מעבר לדברים המוצגים לבית המשפט, חוץ מהודעה זו גם
12 התקבל צו חיפוש באישור בית המשפט לביתה של המשיבה ולכן האמירה שאין שום קשר או
13 האמירות נאמרו שכל מטרות הזימון היו למטרה זו או אחרת, זה רלוונטי ונבקש שביהמ"ש
14 יעיין בחומרים.

15
16
17

ב"כ המשיבים 1-2:

18 המדינה הפנתה להלכה משפטית בסעיף 7, לידיעות אחרונות נ' פלוני ואני מפנה לתלם שנקבע שם.
19 באותו מקרה אמנם זה מוגדר בפד"י כפלוני בשל טעות, אך לא מדובר בפלוני, כי כבוד השופט פוגלמן
20 התיר את פרסום שמו. שם דובר כך: עורך דין מסוים ייצג אישה בהליך גירושין והוגשה תביעה נגד
21 עורך הדין, לפיה הוא גזל את כספו של הבעל ומצא עצמו יחד עם האישה במצב אינטימי. בית
22 המשפט העליון קובע כי הפרטיות של עורך הדין לא במקום ושמו של עורך הדין מותר בפרסום.
23 בית המשפט העליון קובע שהיתה פגיעה קשה ובסעיף 13 לפסק הדין של כבוד השופט פוגלמן,
24 בהסכמת כבוד הנשיאה חיות והשופטת בייניש.

25

26 בסעיף 13 שואלים לגבי יחסי מין עם המשיבה וככל שמדובר "..." (מצטט).

27

28 בהמשכו של סעיף 13 נכתב: "בשים לב לכל אלה..." (מצטט).

29

29 שונים פני הדברים בהתייחס לשמה של המשיבה. זו עמדה שעיתון "הארץ" הציעה לאמץ, להטיל
30 צו פרסום על שם המשיבה וכל פרט שיכול לזהות אותה, לבדוק האם יש משהו שפוגע מעבר לנדרש,
31 כולל תיאורים אינטימיים פולשניים.

32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

המבקש 2:

השופט הזה שופך את דמי, זה רץ בטוויטר. לא סגרת את הדלתיים פה ודמי יהיה על ידיו של בית המשפט. הציוץ הזה קיבלתי אותו עכשיו. פה בית המשפט שופך את דמי, אבל לא דם כקלישאה, אלא דם אמיתי יישפך – הדם שלי. תוביל אותי לגרדום, הכל בסדר.

ב"כ המשיבים 1-2:

הדברים בכל הכבוד קשורים, כי על-פי הטענה שאיש לא חולק עליה – עו"ד סופר טוען שאין קשר בין המעשה שעשתה המשטרה לבין ההחלטה להתקשר בעדות המדינה.

ב"כ המבקשת 1:

אני לא אמרתי את זה.

ב"כ המשיבים 1-2:

חברי מטיל ספק בקיומו של קשר וזו שאלה שאפשר להציג את גרסתם ושהם יגידו שאין כל קשר ואז כל אחד יטען ויבין את הדברים. אנו נוטים לחשוב שיש קשר.

בסעיף 10 המדינה אומרת כי מתנגדת לביטול הצו בנימוק של "פגיעה פוטנציאלית ביכולת האכיפה ... תמריץ שלילי משמעותי העשוי להשפיע בעתיד על יכולת המדינה בעתיד לגייס עדי מדינה". על כך אבקש לומר שאם זו השיטה לגייס עדי מדינה אז אולי ראוי כן לפרסם אותם.

ב"כ המשיב 3:

בקשתנו מלכתחילה היתה מאוד מצומצמת והבהרתי זאת לחברי עו"ד סופר ולחברתי עו"ד אשכול. אין לנו עניין לפרסם כל פרט מזהה ואין לנו כל מחלוקת עם עורך דין סופר, כי אנו מסכימים להגדרת אדם שקשור עם ניר חפץ. אני מדברת מטעם עיתון "גלובס" ואין לנו כוונה לפגיעה בפרטיות של מי מהמעורבים.

לעניין המילים שאמר חברי, עו"ד טבנקין כאשר דיבר על צייצנים ורשתות חברתיות – חברי התעלם מדבריו של שר המשפטים של מדינת ישראל במליאת הכנסת ואנו לא יכולים להביא את דבריו של שר המשפטים.

עם כל הכבוד לדיון כאן ולמבקשים ועם כל הכבוד לדמויות המעורבות, יש כאן אבסורד מוחלט ופנינו בבקשה רק לאחר דבריו של שר המשפטים. הבקשה שלנו באיזושהו מקום נועדה לעזור למערכת, לפתור את האבסורד המוזר והלא ראוי שנוצר כאן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ד 7948-11-19 משטרת יאל"כ- היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור בפרסום)

10 נובמבר 2019

1 בנוסף, כנגד הטענה של המשיבים עומד האינטרס של פרסום שיטת הפיכתו של ניר חפץ לעד מדינה,
2 דברים שגם בית המשפט התייחס אליהם כעומדים באיזון נגד הזכויות שמנגד.
3 כך למשל, היום פורסם על-ידי כלי תקשורת גדול שהשינוי בעמדה ובהלך הרוח של מר חפץ החל
4 ביום 22.02.2018, יום לאחר החקירה אליה אנו מתייחסים עם אותו אדם קשור שנמצא היה במקום
5 ולכן לא ניתן להתעלם מהדברים ולא ניתן להעלימם מהציבור, לא ניתן לטעון שהציבור לא יודע או
6 מכיר. בקשתנו מאוד מצומצמת ואני לא חושבת שקיימת מחלוקת בינינו לבין עורך דין סופר ובין
7 עורך דין אשכול ויחד עם זאת לא ניתן לבצע כאן "חור שחור".
8
9

ב"כ המשיבים 3-4:

10 אבקש למחוק את הבקשה שאני חושב שהוגשה בחוסר תום לב.
11 פרקליט המדינה יושב על כיסא רם ונישא, אך הוא אדם ויושב עם משהו שקוראים לו ישבן ובעברית
12 – מה שעשה כאן פרקליט המדינה ומנהלי החקירה יש ביטוי עממי מאוד וצו איסור הפרסום נועד
13 להציל את מנהלי החקירה, את פרקליט המדינה ככל שהוא מעורב ואני לא מאמין שמהלך כזה
14 נעשה ללא אישור פרקליט מדינה, את המשנים לפרקליט המדינה, את ראשי צוות החקירה בדיון
15 הציבורי.
16
17 התבצעה כאן עבירה של סחיטה באיומים וכאשר מעידה על עבירת סחיטה באיומים של עד וחשוד
18 הגיעה לציבור, קפצו אנשי צוות החקירה וביקשו להסתיר את המידע מהציבור, לא לשם הגנה על
19 פרטיות מר חפץ. שכן במהלך החקירה הם היו מוכנים לרמוס את פרטיותו, שכן הם רמזו לו
20 שפרטיותו תהיה למרמס אם לא יחליף את עורך דינו.
21 מה שמעניינת את חבריי מהפרקליטות זו פרטיות מר חפץ. לא מעניין אותם טוהר ההליך שכן מי
22 שעומד בראש המערכת היועמ"ש, סירב לחקור אלפי הדלפות מהתיק שמקורם לא יכול להיות אלא
23 סביבתו של היועמ"ש. אלא אם כן, סנגוריו של היועמ"ש יודעים מה הלך הרוח אצלו.
24 כשפרקליטים מותר להדליף ולא בודקים זאת, זו צביעות וציניות לדבר על אי פגיעה בהליך. אני
25 מסכים שמר חפץ נקלע למערבולת קשה, שהמערכת ניצלה את פגיעותו כדי לסחוט אותו והוא
26 הקרבן.
27 אבל יש בעיה. כפי שהסברתי יש כמה מעגלי פגיעה. אם המידע מגיע לסביבתו החברתית של מר חפץ
28 – זה מאוד לא נעים ואף יכול למוטט אדם. זה שלמשרה לא היה איכפת והם איימו עליו... הבעיה
29 שזה הגיע הרבה לפני שהתכנסנו ואף הגיע לעמית סגל.
30 אני מציג לבית המשפט מאמר שפורסם באתר אינטרנט מ-4.10.19 – שם מדובר על אותו דפוס
31 פעולה. זה מאמר של ברק כהן, ללא נקיבת שמות. ברור שהסיפור מסתובב בציבור. ברור שזה כבר
32 הגיע לסביבתו של מר חפץ והנזק נעשה.
33 לאחר שהוצא צו הפרסום, בלוג "תיקון עולם" פרסם הכל, שלדעתי לא היה הוגן לפרסום.
34 בפייסבוק הופיעו פוסטים עם עשרות רבות, פוסט אחד עם 2,600 שיתופים בנושא. הנזק כבר נעשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור)
(פרסום)

10 נובמבר 2019

1 גם אם המצב ישוב לכנו – זה לא יתקן את הנזק. שנית זה לא ירתיע את המזיקים מנזק נוסף, שכן
2 בימינו צו לא יכול להשתיק את הרשת החברתית, והמידע מהרשת מגיע כך או אחרת.
3 לכן מה שהצו מונע – לא את הפגיעה במערכת, אלא את הדיון הציבורי בהתנהלות הנלווה של
4 המשטרה והפרקליטות, ובחיפוי של הפרקליטות על סחיטה באיומים. מי שצריך לעמוד במוקד
5 הדיון הציבורי זה לא מר חפץ, אלא מי שאישר את מהלך החקירה הזו, מי שביצע אותו, ומיש ביקש
6 באמצעות צוי איסור פרסום דרקונים כדי למנוע את החשיפה. אפשר לדון במהלך החקירה ולהציג
7 למר ניצן, לגבי בן ארי, ולכל הפמליה, כתב אישום ציבורי, ללא מה שהציבור ידע מה הם עשו.
8 כאשר הפגיעה כבר נעשתה במעגלים הקרובים, הזכות שהדברים לא ידונו על במה ציבורית – יש
9 לזה סיבה.

10 העיקר הא – הצו לא משתיק את הרשת החברתית. הוא משיג בדיוק את מה שמבצעי העוולה רוצים.
11 ואני מתכוון למי שעשה את תרגיל החקירה. לא איכפת להם ממר חפץ. הם רוצים שהתקשורת
12 המיין סטרים לא תתמקד בהם. הצו זונח את מר חפץ לאנחות, שכן הרשת לא תשתוק, אך
13 התקשורת שאמורה לבקר את המהלך הבלתי התקין לא תוכל לדון בו ולפרסם אותו.
14 על כן, לדעתי חייבים לפרסם את מהות העניין ללא שום פרט שניתן לזהות את המשיב 4, כולל לא
15 ראשי תיבות. לגבי תוכן עדות אותו אדם שלא קשור למר חפץ ולא לחקירה, חשוב שהציבור ידע
16 שהעדויות שנגבתה אינה רלבנטית לתיק 4000 אלא נוגעת לצנעת הפרט של מר חפץ.
17 נשאלו שאלות הנוגעות לצנעת הפרט שאינן נוגעות לתיק 4000 – שכן זו הליבה של מעשה העוולה
18 שנעשה.

19 לעניין הסטנדינג – לא התייחסתי לסעיף 70ג', כל אדם, כולל כלי תקשורת. לעמותת לביא יש עניין
20 רב לכבס את הכביסה המלוכלכת של הפרקליטות באור השמש. שכן לדעת עמותת לביא.... אם אני
21 מעוניין לדון בביטול האיסור... כל מי שמעוניין יכול לבקש. לעותר ציבורי יש סטנדינג בבג"צ?
22

המשיב 7:

24 הגשתי בקשה. אני מצטרף לעמותת לביא בטענה שכל אחד יכול לבקש את צו איסור הפרסום.
25 ראשית, לעניין המעמד – אני מייצג את הציבור. כל הדיון הוא תחת הכותרת של זכותה ציבור לדעת.
26 אני מייצגו. לעומת זאת, המשטרה לא מייצגת את הציבור. אם יש בית משפט שחותם לשוטרים
27 ללא בדיקה מעמיקה, אז לא ניתן ייצוג הולם לזכות הציבור לדעת. אני צריך להיות עיתונאי בשום
28 צורה או אופן מאחר ופקודת העיתונות בוטלה לפני שנתיים. אין הבדל כיום בין עיתונאי ובין מנהל
29 קבוצת פייסבוק. זכותי להיות פה כשם שזכות עיתון הארץ להיות פה, או בטאון המפלגה
30 הקומוניסטית.

31 שנית – הוא פומביות הדיון. אני מתקומם על כך שבעניינים אלה שמדברים על שחיתות במשטרה
32 ובפרקליטות ותפירת תיקים בדרגים כה בכירים, מתקיים דיון במעמד מצומצם ולא מודיעים
33 לציבור על כך. לאחר מכן, כשהציבור רוצה להצטרף טוענים שאין לו מעמד לבקש ביטול של צו
34 איסור פרסום שכן נקבעו עובדות בקליקה סגורה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור)
(פרסום)

10 נובמבר 2019

1 דוגמה מובהקת הוא בבש"פ 1039/19 בעניין עו"ד פלונית. התקיים דיון בקליקה סגורה וכבי' השופט
2 עמית לא ידע שהיא דמות פוליטית ובכירה בליכוד ודמות ציבורית מובהקת. במקרה זה השופט
3 כתב עליה שהיא אישה פרטית, למרות שלכאורה יחסי המין הפרטיים שלה עזרו להכניס שופט לבית
4 המשפט העליון.

5 טעם שלישי נלמד מהפסיקה, צד אינו רק מי שעל פי המסמכים הפורמלים הוא בעל דין. מפנה
6 לבש"פ 658/88 חסן נ' ישראל, נקבע על ידי כבי' השופט הנשיא ברק: "אם בית המשפט סגר את
7 הדלתות לבקשה של צד ועיתונאי הופך לפתוח את הדלתות אז הופך עיתוני לצד". אני פה כעיתונאי
8 שכן פקודת העיתונאות בוטלה.

9 טעם רביעי – המציאות טופחת על פנינו. אני כאן בשל אובדן האמון הציבורי במשטרה שהפכה לכלי
10 לדיכוי העם, מעצרי שווא ותפירת תיקים. אי אפשר להאמין לה. במקום לדאוג לתפקידי שיטור
11 רגילים הם מחפשים למי להציק ולהכניס אנשים לכלא. יש עניין ציבורי ממעלה ראשונה שכן מדובר
12 בפשעים נגד האנושות שהמשטרה והפרקליטות מחוללים.

13
14 עו"ד טבנקין:

15 אני דוחה את הדברים מכל וכל.

16
17 המבקש:

18 יש שוטרים פלילים שביצעו עבירות פלילות, של ... שהביאו את המשיבה 3 למשטרה כדי לסחוט
19 ממנו שינוי גרסה. פתאום התגלה קלונם של השוטרים והם אז רצים לשוטרים שיצילו אותם
20 מעבירות פלילות הם ביצעו ויחתמו על צווים במעמד צד אחד. יש בעיה חריפה עם שוטרים
21 שחושבים שכל השופטים הם בכיס של הפרקליטות וביהמ"ש. שופט שמעיו לתת פסיקה נגד
22 הפרקליטות והמשטרה מקבל תלונה מהנשיא והוא מועבר מהמחלקה הפלילית, כמו למשל השופט
23 גונטבניק.

24 אני פה בשל 3 דברים – ראשית, המידע כבר פורסם בחו"ל על ידי ריצ'רד סילברסטין, כולל שמות
25 ותמונות, אין לנו שום סמכות על סילברסטין שכן הוא יכול לשים את המידע באינטרנט, בקרוב גם
26 אל ג'זירה תפרסם. כמו כן, הכתב יואב יצחק פרסם את המניעים על צן הפרסום. שנית, השוטרים
27 טוענים שיש חשש לפרטיות, בזמן שהם בעצמם הזמינו את המשיבה כדי לסחוט שינוי גרסה
28 ולהפחיד את ניר חפץ. עצם זה שהזמינו למשטרה אותה כדי לסחוט עדויות, זה אייטם משטרתני.
29 כך המשטרה מפצחת תיקים. זה בושה וחרפה. זה דורש פרסום דחוף כדי לחוקק בכנסת את
30 דוקטרינת הפרי המורעל, כדי שהשופטים בישראל לא יוכלו להכשיר את כל הפיגועים של המשטרה
31 יותר.

32 דבר שלישי – צריך לחקור את השוטרים. כתבתי פה שאלות ליחידה החוקרת כדי לחוקרם. נסיבות
33 פנייתם אל כבי' השופט ברקאי, מאוד חשובה, שופט שדן בעניינים אזרחיים ומומחיותו בעניינים
34 מקומיים בתי"א. השוטרים פנו לאחר שהחקירה הסתיימה. וכל זאת על רקע הדלפות מגמתיות של
35 כתבי החצר של הפרקליטות, שהם יחצני ואנשי תדמית של הפרקליטות, שבמקרה זה יצא להם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

**פ"ר 19-11-7948 משטרת יאל"כ- היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור
בפרסום)**

10 נובמבר 2019

1 לפגוע בראש ממשלה. מתעורר צל אפל במיוחד על טוהר כוונותיהם של השוטרים שרצו אל כב'
2 השופט ברקאי – מה היה להם לחפש שם? מדוע המשטרה מתערבת כשהתיק בפרקליטות והאם
3 מישהו שלח אותם מהפרקליטות דווקא אל כב' השופט ברקאי.
4

החלטה

8 הבקשה לחקור אתה שוטרים הוגשה הבוקר בזמן שמותב זה שומע דיוני מעצרים משעות הבוקר
9 ועד עכשיו, ללא הספקה. לכן לא התאפשר לי לדון ולהכריע בבקשה.
10 כעת המשיב 7 הגיש בפניי את הבקשה ולאחר שעיינתי בה, דעתי היא שלא ניתן בנסיבות העניין,
11 לאפשר חריגה מסדרי הדין המקובלים, בדיונים בבקשות לביטול צו איסור פרסום, ולאפשר חקירה
12 נגדית בנסיבות העניין.
13 המצע העובדתי למעשה אינו שנוי במחלוקת, ושאר בעלי הדין טענו בעניין זה מבלי שביקשו לחקור
14 את אנשי היחידה החוקרת.
15 בנסיבות העניין, מצאתי לדחות את הבקשה אשר הוגשה באיחור מה, כאמור.

16
17
18
19 ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תש"פ, 10/11/2019 במעמד הנוכחים.
20

עלא מסארווה, שופט

המשיב 7:

21
22
23 על בית המשפט לדעת שסילברסטיין גר בקליפורניה והוא פרסם את כל פרטי הפרשה. הפרסום
24 מעורר שאלה אחרת – מדובר כאן בחופש של אזרחים זרים כמו סילברסטיין לפרסם מה שהוא רוצה
25 והוא מצפצף על מה שאנו חושבים.
26 בית המשפט מבקש להכריע בשאלות מדוע לאזרחים זרים בחו"ל מותר לפרסם את מה שלאזרחים
27 ישראלים אסור. האם מותר לפרסם תכנים ומידע שמופיעים ברשתות זרים. ומה מעמד השיקול
28 "האורווים יצאו מהסוסים" לאור הפסיקה ולאור כך שהדברים נאמרו על ידי שר המשפטים אוחנה.
29
30

המשיב 2:

31
32 אני מבקש לומר כמה דברים אך מבקש לומר זאת בדלתיים סגורות. אני מסכים שלאחר שביהמ"ש
33 ישמע את דבריי, יחליט. כוונתי לומר דברים אישיים, רגישים, וגם דברים קשים על המערכת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"ב-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור בפרסום)

10 נובמבר 2019

ב"כ המשיבים 1-6:

אין התנגדות.

המשיב 7:

אני מתנגד. אם מר חפץ רוצה לדבר על מה שהמערכת עשתה לו – בוודאי שאנו צריכים לשמוע זאת. אני והקהל חד אנו.

תמר אלמוג:

מבקשת להוסיף כנציגת "כאן חדשות",

לירון לוי, וואלה:

מדובר בעד מדינה ואני סבור שיתאפשר לנו לפרסם.

המשיב 5:

אנו לא מתנגדים לדלתיים סגורות, לא היתה לנו כוונה לפרסם אך לעניין הביקורת על הרשויות – זה מידע שחשוב גם לנו לדעת.

החלטה

המשיב 2 ביקש לומר דברים בדלתיים סגורות, משום לטענתו הם כוללים דברים אישיים שאינו מוכן לחושפם בדיון במתכונתו הנוכחית, קרי, בדלתיים סגורות. אין ספק, שמעמדו של משיב 2 בהליך זה, הוא מעמד מרכזי. מדובר בדברים שעוסקים בפרטיותו של המשיב 2 ולכן אפשר לו לשאת דברים בפניי, ואולם אם יתברר בדיעבד הדברים אינם חוסים תחת צו איסור הפרסום, או שאינם מצדיקים בדיעבד את סגירת הדלתות, הדברים יובהרו בהחלטה בהמשך.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תש"פ, 10/11/2019 במעמד הנוכחים.

עלאא מסארווה, שופט

הקהל יוצא מהאולם

מר חפץ:

אני מבקש שהמשיבים 2 ו-4 יצאו מהאולם. מדובר בעיתונאים ולא בעלי דין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור בפרסום)

10 נובמבר 2019

החלטה

מרגע זה ועל פי החלטתי הקודמת, הדין הוא בדלתיים סגורות וחל איסור מוחלט על פרסום של פרט כלשהו בחלקו זה, אלא ברשות בית המשפט. בנוסף, אין אפשרות חוקית שביהמ"ש יוציא בעל דין מהאולם, בזמן שהדין מתקיים במעמד הצדדים.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תש"פ, 10/11/2019 במעמד הנוכחים.

עלאא מסארווה, שופט

מר חפץ:

אני מבקש להביע את מחאתי על כך שביהמ"ש דחה את בקשת עו"ד אילן סופר, ושביהמ"ש יחליט באיחור של שעה מה החומרים שהציבור ידע או לא. לא היתה מקופחת שום זכות של הציבור לדעת, אילו בית המשפט היה מעכב את יציאת החומרים בשעה אחת. זה מקובל אפילו במערכות בחירות שבהן הציבור צריך לממש את זכותו לבחור, כאשר יו"ר וועדת הבחירות מורה לתקשורת לעכב את השידור בכמה דקות. יחד עם זאת, אין לי ספק שהטעות הזו שכבר פגעה בי בוצעה על ידי בית המשפט בתום לב. יש לי אמון מלא בשופט מסארווה, שכן כאשר הוא האריך את מעצרי פעמיים בפברואר 2018, חשתי שיש שופט באולם המעצרים בת"א. יש שופטים בירושלים ויש שופט בת"א, שבחן לעומק והקשה על רשויות האכיפה, וקיבל החלטה שגם שלא היתה נעימה לי הרגשתי שהייתה ללא מניעים זרים, וזאת בניגוד לקולגה – השופטת פוזננסקי.

בית המשפט שאל את נציגת המשיבה 3 מה יקרה אם הפרטים שלה ישארו חסויים אך תכנים מסוימים יותרו לפרסום. אני מוסיף שזה יהיה קטלני משום שמאחר ויש כבר אנשים ברשת שפרסמו פרטים מזהים, אותם אנשים יעשו אחד ועוד אחד, מתוך הפרטים שהותרו כעת לפרסום, וימשיכו להפר ברגל גסה את החלטות בית המשפט ומהותו היא קטלנית עבורי ועבורה. יש אנשים בציבור שיודעים מי זו – שם ותמונה. אם יצאו פרטים מהעדות – לאותם אנשים יהיה קל לחבר בין הדברים. שנית, עלתה טענה שהנוק כבר בוצע, הסוסים כבר ברחו מהאורוה. זה לא נכון. יש לי הורים שהם כבני 80 ולא יודעים מה קורה ברשתות. הפגיעה בהם תהיה אנושה. אמי כבר עכשיו על תרופות ומיחוסים בלב. יש לי בן ביחידה מובחרת שבמובחרות – חוד החנית של הצבא. הוא לא יודע מה קורה, למרות שהוא צעיר. הבחור מסכן את חייו לשם הגנה על ישראל, בזמן ששופכים את דמו של אביו. הפגיעה בפרטיות שלי ושל המשיבה 3 רחוקה מלהיות ממוצה.

אני רוצה להוסיף שיקול נוסף – אני טוען שאין פה את הנוסחה הרגילה של איזון בין אינטרסים של זכות הציבור לדעת לבין הפגיעה בפרטיות, כפי שניתן למצוא תקדימים רבים של ביהמ"ש העליון. אלא נכנס שיקול דרמטי של חשש או פגיעה ממשית בשלומו ובבטחונו של עד מדינה, אשר כרגע כל חטאו שהוא נצמד לאמת ונצמד להסכם עם המדינה, במחירים בלתי נתפסים, ואני מצפה שרשויות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

1 המדינה לרבות השופטת, יסייעו לי במאבק הגדול שאני מנהל יום ביום בשביל להיות נאמן לאמת.
2 אין לבית המשפט צל צילו של מושג מה שאני עובר, ואסביר:
3 במשך שנים רבות היתה תופעה של עדי מדינה בארץ. לפני 10-15 שנה קמה הרשות להגנת עדים.
4 היא קיבלה סל כדי להגן על עדים, על שלומם ועל ביטחונם. בשנים האחרונות קמו אנשים כמו שולה
5 זקן, פילברג, ניר חפץ, זה סוג חדש שלרשויות האכיפה אין היצע, ואני לדוגמא, מופקר לגורלי על
6 ידי רשויות האכיפה, מזה שנה וחצי שכן אין להם כלים, ואני אומר היום שלא אצליח לעמוד חי
7 ונושם ברמה הפיזית בכדי להעיד. שכן, על העדים ה"ישנים" הדרך לחסלם זה שמישהו מגיע עם
8 קסדה על אופנוע ומחסל אותם.

9 אך עדים כמו למשל ניר חפץ, מיד במשך שנתיים נגדעת לך כל יכולת להתפרנס במדינת ישראל. אני
10 מבקש שביהמ"ש מוכן למצוא גוף במשק, שפעמיים כל שבוע, ראש ממשלת ישראל ויועצים בכירים
11 בממשלה, אומרים שהוא שקרן ושהוא מנסה להציל את עורו.
12 מדרגה נוספת – בעבר לא היו רשתות חברתיות. אני מתמודד מול קמפיין מזה שנה וחצי שמנהל
13 אותו אחד מהטובים בעולם שיש לו יועצים מעולים, והקמפיין נגדי ממומן על ידי כספי ציבור,
14 ומטרתו לגרום על עדות האמת שלי או בסופו של דבר – לחסל אותי. זו מטרת הקמפיין. זה מגיע
15 ברשתו ואני יכול להוכיח שזה מגיע לכדי הסתה כלפיי יום יום. ככל שמתקרבת ההחלטה של
16 היועמ"ש לממשלה הקמפיין עולה מדרגה. לפני כשבוע היה ניסיון למתג אותי כרוצח, וכעת היה
17 ניסיון לפרק את המשפחה שלי וגם זה צלח.

18 אם בית המשפט יצמצם את הצו הנוכחי שניתן, זה יהיה איתנות שגם הרשות השופטת מפקירה את
19 עד המדינה לגורלי ולכך שבסופו של דבר, מישהו מהמוסדות ברשת יקח את החוק לידי ויגמור את
20 הסיפור הזה של עדות האמת של ניר חפץ בפני רשויות האכיפה. זה יקרה. לא אהיה מוכן שישומו
21 עלי מאבטחים, ולכן באתי לפה לומר זאת.
22 בית המשפט צריך לקחת בחשבון את העובדה האם הוא עוזר לי להגיע לרשויות האכיפה לבירור
23 האמת. אני מאוד מקווה שלא יוגשו כתבי אישום, אך אני נתתי את האמת שאני יודע על המדינה.

עו"ד סופר:

24
25
26 אני פונה למר חפץ ומציע לו כסנגורו להסתפק בדברים שאמר, על אף שאני שומע שהוא מעוניין
27 להשיב לבית המשפט על שאלותיו.

מר חפץ:

28
29
30 אני רוצה לענות על שאלה שנשאלתי והוא האם אני מוצג כקרבן, אם זה יצא החוצה היכן הפגיעה
31 בי שכן אני קרבן – ואני מסביר שהמסע נועד לשבור אותי שלא אוכל לעמוד... או שאחזור בי
32 מהעדות שהיא אמת מזוקקת. אני מתחייב שאם אעיד בבית משפט – בית המשפט יקבע שזו עדות
33 אמת. פשוט רוצים לשבור אותי.
34
35
36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ- היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

החלטה

בשלב זה הדין חוזר להיות דיון בדלתייפ פתוחות, כמובן שהחלק שהיה בדלתיים סגורות – אסור
בפרסום מוחלט, אלא אם תינתן החלטה אחרת בהמשך.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תש"פ, 10/11/2019 במעמד הנוכחים.

עלאא מסארווה, שופט

ב"כ המשיבות 3 ו-4:

להדגיש, ההסכמה לעניין סגירת הדלתות ניתנה בכל הקשור לעניינים אישיים ופרטיים שחלקם עלו,
והחלק הגדול של הדברים לא עסק בדברים אישיים, ואני חושבת שזה אינטרס של מר חפץ
שהדברים יפורסמו.

ב"כ המשיבה 1:

בדברים שנאמרו כאן מדם לבו לבין פומביות הדיון – אין מאומה. יתכן שיש לו תשובות טובות למה
שקיים בתקשורת ויתכן שלא.

ב"כ המשיבה 4:

לעניין סוגית בירור האמת, חלק מזה הוא לברר כיצד התנהלה הרשות כדי להגיע לעדות עד המדינה,
שכן טענתנו שהרשות פעלה משיקולים זרים והחוקרים הלכו צעדים רבים מאוד בחקירה זו
ממניעים לא טהורים. כדי לברר זאת הציבור צריך לדעת מה נעשה. צריך שלצבירו יהיה ברור
בקווים כללים, באופן שניתן יהיה לדון בזה, מה עשתה המשטרה, והמשטרה והפרקליטות צריכים
לתת תשובות לציבור כיצד הם משתמשים לרעה בכוחם.

המשיב 7:

לאור דברי מר חפץ, אף אחד לא רוצה שהוא ייפגע. המשטרה יודעת לעשות את עבודתה. ככל
שהשוטרים מבקשים להגן על פרטיות המשיבה 3 – מדוע לא נרשמה כמשיבה פורמלית. האם פנו
אליה בטרם הגשת הבקשה? כל הדברים צריכים להתברר בזמן שהשוטרים צריכים לספק את
החומרים. איך בית המשפט מבקש לברר את הדברים, איך נרקם כל התהליך. יש לי 23 שאלות
שלדעתי הייתם צריכים לענות עליהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ר 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

ב"כ המשיבה 1:

לא קמתי והתנגדתי, אך כמובן שאנו דוחים בכל תוקף את הטענות שבעיניי לא היו צריכות להיטען מטעם עמותת לביא ולא המשיב 7. מבלי לראות את כל החומרים, לייחס לעובד ציבור עבירות פליליות, זה ממחיש את טענותינו לגבי רדידות ומידת היכולת... אני מבקש שאינטרס הציבור הוא לא להחליף את בית המשפט ולהפוך את העולם המשפטי המורכב לדיון שמתנהל במהדורת החדשות. לכן ביקשנו את הדברים. נקודה נוספת – הטענה שהצו נועד בניגוד לטענת המשיבים, רק כדי לכסות.. הרי המשיבים עצמם ביקשו את מתן הצו ואנו פעלנו. הדברים שנאמרו מפי מר חפץ ועורך דינו מחזקים את רגל ההגנה על טוהר ההליך המשפטי במובן הגנת עד המדינה לבוא ולמסור את עדותו.

לשאלת בית המשפט – מה עמדת הפרקליטות במישור הנורמטיבי לגבי פעולת החקירה שבוצעה – היועמ"ש דן בימים אלה לגבי טענות שעלו. ברגע שיקבל החלטה זה יובא. איני בטוח אם בית המשפט יכול לקבל החלטה מושכלת מה הוביל למה ומהי רמת החומרה. יש מי ששוקד על החלטות אלה.

המשיב 7:

[פונה לב"כ המבקשת 1] עצם העובדה שהיועמ"ש והפרקליטות יודעים את מה שקרה, וחשופים לזה, אתם נמצאים בניגוד אינטרסים.

סנ"צ בן חמו:

כל פעולות המשטרה בהקשר לפעולה המדוברת, הוגשו במסמכים לבית המשפט. לא הגבתי לגבי הטענות, שכן איני רוצה לשבש את ההליך השיפוטי שהוא העיקרי – להגיש כתב אישום בתיק זה. כל המסמכים הוגשו לבית המשפט. הייתי רוצה שביהמ"ש יכנס לנעלי הציבור.

עו"ד סופר:

כדי להפריך חלק מטענות הקונספירציה, אני חוזר ומדגיש, שהדרישה מהפרקליטות לפנות בבהילות ולבקש צו פרסום על נשוא החקירה היתה שלנו. אנו סברנו שהפרקליטות עשתה זאת בשלב מאוחר מדי. זו היתה יוזמה שלנו. שנית, בית המשפט מתבקש לאזן בין זכות הציבור לדעת ובין פרטיותו של ניר חפץ והמשיבה 3. אך יש אלמנט נוסף ומכריע בעיניי, וזה דברים שנאמרו על ידי מר חפץ, לגבי תחושתו להיותו נרדף, מותקף, מופקר, בלתי מוגן, ודווקא בגלל העד האדיר שיש לדיון היום, אם יצא מביהמ"ש זה קול קורא שלא יתן את צו הפרסום, הדבר עלול להתפרש כהתרת רסם ולעודד אנשים שנמצאים על הגדר להמשיך ולהשתלח.

מר חפץ:

אם תהיה החלטה של בית המשפט להתיר לפרסם פרטים מעדותי – אבקש שהות על מנת לפנות הלאה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ד 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ' (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

ב"כ המבקשת 3:

מצטרפת לבקשה לעיכוב ביצוע. מבקשת לחדד את העניין בדיון הציבורי – נניח של הפרטים יהיו בפני הציבור והכל יהיה פתוח בפני הציבור – מה תהיה התוצאה של הדיון הזה? מחר יהיו בחירות! הציבור צריך לבדוק את התנהלות הרשות. יש רשויות שאמורות לעשות זאת. השאלה היא האם לא די בדיון הציבורי כפי שהתקיים עד כה, מעל דפי העיתונים. מספיק לפתוח את מוספי העיתונים הגדולים ואת הרשתות החברתיות – הכל נאמר מבלי הפרטים המסוימים המדוייקים. אך הדיון העקרוני התקיים אילו אמצעי לחץ מותר להפעיל כדי לחקור – התקיים. אני מבקשת שאף פרט מפרטי הלקוחה שלי, לרבות שמה ותמונתה – יהיו אסורים בפרסום.

השאלה הכי נוקבת, חברי אמר שאין בכוחו או סמכותו להשיב. שכן היועמ"ש יושב על המדוכה. אין בין זה לבין איסור פרסום מאומה. מדובר בשני מישורים שלא נפגשים. העובדה שבמדינה דמוקרטית מותר לחשוף את הדברים זה ברובד אחד, וזה שהיועמ"ש ... זה ברובד אחר.

גב' תמר אלמוג:

לסיכום הדיון, אנו מבקשים לומר שאנו מצטרפים לבקשה לצמצם את הצו שכן ככלי תקשורת ציבורי ומרכזי, אנו מחויבים להביא לציבור את העובדות כפי שניתן לפרסם. לגבי גבולות הצו – אנו מבקשים לצמצם את הצו ובעיקר לאור כך שאנו בדלתיים פתוחות, אך לכבד את צנעת הפרט של המשיבים 2 ו-3, ולא לפרסם פרטים מזהים לגבי המשיבה 3. לגבי טיב הקשר – אי אפשר לפרסם שכן הוא בגבולות הצו. לסיכום, אנו מבקשים שטיב הקשר לא יותר לפרסום.

מר גליקמן:

כתוספת לדברי תמר, הבקשה לצו מתייחס אך ורק לגבי טיב הקשר. אנו רוצים לפרסם רק את מה שקשור לתיק 4000 ולא משהו שקשור לצנעת הפרט.

ב"כ המשיבה 4:

חייבים לפרסם את בכותרת את טיב הקשר, מבלי להיכנס לפרטים, אחרת לא ניתן להבין עד כמה שפל ונבזי היה המהלך שהרשויות עשו. דבר נוסף, שלא נדון בדיון, הסכמנו להתיר כבר את הפרסום, עצם העובדה שקיים צו.

המשיב 7:

כמו במקרים של חפץ, הפרקליטות והמשטרה משתמשים בנקודות תורפה של הציבור, וכמו ניר חפץ יש עוד אלפים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

פ"ד 7948-11-19 משטרת יאל"כ-היחידה למאבק בפשיעה הכלכלית ואח' נ'. (אסור
בפרסום)

10 נובמבר 2019

החלטה

נדחה לעיון והחלטה.

הוגש לעיוני במהלך הדיון חומר מתיק החקירה ועליי לעיין בו וליתן החלטתי.

בשלב זה, קיימת הסכמה בין הצדדים לפיה צו איסור הפרסום, לא יכלול בתוכו "עצם קיומו של הצו".

עד החלטה אחרת, אני מורה כי הצו יישאר בתוקף והוא מתייחס, בשלב זה, לכל פרט מתוך עדותה של המשיבה 3, מיום 21.2.18, וכן על כל פרט שיכול לזהות אותה, כולל ראשי תיבות של שמה ושם משפחתה.

תוקף הצו עד למתן החלטתי.

למען הסר ספק, צו איסור הפרסום שניתן וזה שהוארך על ידי, כוללים גם דברים שעלו בדיון בפניי, והם אסורים בפרסום לפי אותו צו.

במעמד כתיבת ההחלטה, חתמתי במקביל על הצו עצמו.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תש"פ, 10/11/2019 במעמד הנוכחים.

עלא מסארווה, שופט

המבקש : אריאל פורמנובסקי, ת"ז 02731698-3
מרחוב שלמה המלך 9, כפר סבא
פקס 03-7621105

– נגד –

- המשיבה :
1. הוצאת עיתון הארץ בע"מ
ע"י עוה"ד טלי ליבליך
  2. נטע בנדל – כתב
ע"י ב"כ עו"ד תמיר גליק ואח'
מרחוב נמל תל אביב 40, בית יואל, תל אביב
טלפון 03-5442370 פקס 03-5442375
  3. מר ניר חפץ
ע"י ב"כ עוה"ד אילן סופר
מרחוב יגאל אלון 94, תל אביב
טלפון 03-9468777
  4. עמותת לביא
  5. משטרת ישראל – יאל"כ להב 433
ע"י השוטרים יורם נעמן וניר שוורץ

בקשה לחקור את השוטרים והוספת אסמכתא (בעניין פרסום בחו"ל) וטיעון משפטי חדש

המבקש, אריאל פורמנובסקי, בשם הציבור ובשם חופש הדיבור וזכות הציבור לדעת, מבקש כי בדיון שיתקיים בתאריך 10/11/2019 יותר לו לחקור את השוטרים וכן מבוקש לצרף מוצג וטיעון משפטי. המוצג הוא כתבה של העיתונאי ריצ'ארד סילברסטין מקליפורניה שמפרטת את כל נסיבות האירוע ש"כאילו" תחת צו איסור פרסום, לרבות שמה ותמונתה של המאהבת של ניר חפץ, קרן סידקובסקי.

עוד יצוין, שהמניעים להוצאת צו איסור הפרסום (הסתרת תעלול חקירה מביך של סחיטת נחקר במשטרה ע"י איום בגרימת פרסום יחסיו המיניים הכמוסים) כבר פורסם ע"י שר המשפטים על בימת הכנסת, לא פחות. במקרה קודם, פרשת האסיר X (זיגיר) הוכח שעצם החשיפה על במת הכנסת הייתה מחויבת המציאות כדי לגרום להעלאת נושא שנוי במחלוקת (מעשים נכלוליים של המשטרה

והפרקליטות) לתודעת הציבור. כמו כן העיתונאי יואב יצחק פרסם את הפרטים על מניעי המשטרה להוצאת צו איסור הפרסום בניוז 1. כמו כן, גם העיתונאי עמית סגל פרסם רמזים ושביבי מידע מהם ניתן לחבר את הפאזל.

ואלו נימוקי הבקשה :

פרק א' – חקירות השוטרים בדיון

1. מי שפגע בפרטיות של המאהבת קרן סידקובסקי הם המשטרה והפרקליטות, שאישרו את זימונה לתחנת המשטרה ללא כל צורך חקירתי, למעט הפעלת סחיטה רגשית על הנחקר ניר חפץ ואיום שעצם קיומה כמאהבת ייודע למשפחתו ולציבור.
2. את הפגיעה בפרטיות קרן סידקובסקי גרמו המשטרה והפרקליטות. סביר להניח שהם גם ישלמו לה פיצויים נכבדים בגין הטרדתה וזימונה לתחנת המשטרה. כעת באופן אירוני וציני, השוטרים משתמשים בנימוק ההגנה על שמה הטוב של סידקובסקי כאילו זו הסיבה להוצאת צו איסור פרסום, ולמניעת מידע חיוני מהציבור על דרכי הפעולה הנכלוליים של המשטרה והפרקליטות.
3. מבוקש לחקור את השוטרים והרפ"קים. במקרה והוצאת צו איסור הפרסום הייתה בהוראת מי מהפרקליטות, יש לדחות את הדיון ולזמן לחקירה את הפרקליט/ה שהזמין את צו איסור הפרסום דנן, שתיתן דין וחשבון.
4. נסיבות פנייתם של השוטרים אל כבוד השופט אביים ברקאי, שופט שהוא דן בתיקים אזרחיים, ומומחיותו בעניינים מקומיים של תל אביב, וזאת כאשר החקירה הסתיימה, ואין מה להסתיר יותר, וכל זאת על רקע הדלפות מגמתיות של כתבי החצר של הפרקליטות, גיא פלג, אביעד גליקמן ורביב דרוקר, שהם יח"צניה ואנשי תדמית של הפרקליטות, אשר פוגעים בפרטיותו של ראש הממשלה, אשתו של רוה"מ שרה נתניהו, ילדיהם והמקורבים להם.
5. מתעורר צל אפל במיוחד על טוהר כוונותיהם של השוטרים שרצו של השופט אביים ברקאי. מה היה להם לחפש אצלו? מדוע בכלל המשטרה מתערבת כאשר התיק נמצא בפרקליטות? האם מישהו או מישהי ששלח אותם מהפרקליטות אל השופט ברקאי דווקא?

6. אנו נמצאים בתקופה בה הציבור אינו מאמין לפרקליטות וגם לא מאמין לחותמות הגומי שלהם, שופטים החותמים על צווים כיד המלך, בלי לבדוק, בלי לפקפק במניעי השוטרים, ממש כאילו בית המשפט הוא המגרש הפרטי של המשטרה והפרקליטות.
7. דוגמא מעולה לכך היא כבוד השופטת רונית פוזננסקי, שהמוניטין שלה בציבור הרחב הוא כשל חותמת גומי ידועה ומפורסמת, שתיאמה מעצרים.
8. יוזכר, לכבוד השופט עלאא מסרוואה, שיש לפקפק במניעי השוטרים והרי בפרשת הבלוגרים, (ענין לורי שם טוב), כבוד השופט מסרוואה הודה כי חתם על צווים במעמד צד אחד, מבלי לדקדק בזכויותיהם של העצורים והחשודים שהובאו בפניו, ואף הודה שמדובר היה בכשל מערכת.
9. כעת, אנו בעניין שעייני כל העולם נשואות אליו, הניסיונות להפליל את ראש הממשלה בנימין נתניהו. לאור זהותו של המופלל, בנימין נתניהו, מצופה מבית המשפט הנכבד להשקיע קצת יותר מהמקובל, ולרדת לחקר האמת.
10. אל חקר האמת מגיעים באמצעות חקירות נגדיות. הרי כל שוטר יכול לטעון טענות כמו תוכי ואם הוא לא נחקר, שקריו או התחמקויותיו עלולות להפוך לאמת, רק בגלל שדבריו יועתקו להחלטה, והשופט ייתן בהם אמון (למרות שהם לא נחקרים).
11. ואלו השאלות שמבוקש לחקור את השוטרים שפנו אל כבוד השופט אביים ברקאי:
- א. האם צו איסור הפרסום מסתיר משהו מביך למשטרה או משהו שיציג את המשטרה או הפרקליטות באור לא נעים, או מביך? אם כן, ספר לנו במה מדובר, על מה המבוכה ומי חושש שהציבור יידע מזה?
- ב. האם הבקשה לצו איסור הפרסום מבוססת על טענות הגנה על הפרטיות של ניר חפץ או קרן סידקובסקי? אם כן, האם פניתם אליהם לפני הפניה לבית המשפט כדי לברר את עמדתם ולקבל מהם הסכמה שתוכלו לפעול בשמם ולהגן על פרטיותם? אם לא מדוע לא פניתם אל ניר חפץ וקרן סידקובסקי, והאם היו דיונים פנימיים אצלכם בשאלה זו?
- ג. האם הפניה להוציא צו איסור פרסום היא יוזמה של המשטרה, או שקיבלתם הוראה מהפרקליטות? אם קיבלתם הוראה מהפרקליטות, מי נתן את ההוראות ולמי, מתי, באיזה פורמט? מה אמרו לכם בפרקליטות הסיבה לרוץ להוציא צו איסור פרסום?

- ד. איך הגעתם דווקא אל כבוד השופט ברקאי? תאר לי מה קרה מרגע שהדפסתם את הבקשה לצו איסור פרסום ועד שהגעתם אל כבוד השופט אביים ברקאי. איך ידעתם להגיע דווקא אליו?
- ה. לפני שהחלטתם להוציא את הצו, האם אתם או הפרקליטות קיבלתם פניה או שאילתא מעמית סגל בקשר לנושא נשוא הצו?
- ו. תסביר לי את העיתוי להוצאת הצו, ולמה דווקא עכשיו התעוררתם?
- ז. אם אתם חושבים שהתרגיל חקירה שעשיתם לניר חפץ שהבאתם את המאהבת לתחנה הוא חוקי, למה אתם מתביישים שהציבור יידע שאלו השיטות שלכם?
- ח. מה הבעיה לפרסם את כל הפרטים של תרגיל החקירה הזה, לרבות השיטות, ומי הגה את זה ומי אישר את זה כדי שהציבור יוכל להתפעל מהשיטות שלכם?
- ט. איזה פרטים לגבי תרגיל החקירה הזה עם המאהבת אתם כן מוכנים לחשוף לציבור? האם אתה מוכן להתראיין ולספר לציבור על התרגיל, עם כל הפרטים?
- י. איזה אסמכתאות או תקדימים יש לכם שהתרגיל הזה חוקי?
- יא. באיזה דרגים התרגיל הזה אושר ועל ידי מי?
- יב. מה אתה יכול לעשות נגד העובדה שהפרטים על תרגיל החקירה ואפילו שמה של המאהבת כבר פורסמו בבלוג של העיתונאי ריצ'ארד סילברסטיין מקליפורניה?
- יג. מה תעשה אם מחר אל ג'זירה או אל ערבייה או CNN יפרסמו את כל הפרטים ושם המאהבת של ניר חפץ?
- יד. האם לדעתך מותר לצטט מקור עיתונאי זר או לעשות אליו 'קישור או שגם זה לדעתך עבירה פלילית?
- טו. האם פעלתם או שאתם מתכננים לפעול נגד העיתונאי ריצ'ארד סילברסטיין, או נגד ההוסט של הבלוג שלו, או נגד מנוע החיפוש של גוגל כדי למחוק את הפרסום?

טז. האם בכוונתכם לפעול נגד אזרחים זרים כמו העיתונאי ריצ'רד סילברסטין או אחרים כדי לנקוט נגדם הליכים פליליים, לכאורה בגין הפרת צו איסור פרסום?

יז. עד כמה נפוץ תרגיל החקירה הזה שמביאים מאהבות או מאהבים (לרבות להוציא הומו מהארון) לתחנת המשטרה כדי להפעיל לחץ על חשוד או כדי להשפיע עליו להפוך עד מדינה? אתה יכול לספר על מקרים כאלו והאם הם התקבלו ע"י בית משפט ככשרים?

יח. בכמה מקרים אתה אישית הבאת מאהבת או מאהב או כדי להשפיע על עד במטרה למוטט אותו או לשנות את גרסתו? אתה יכול לספר על מקרים כאלו והאם הם התקבלו ע"י בית משפט ככשרים?

יט. מה עם הבאת בני משפחה שאין להם קשר לפרשות הנחקרות וחקירתם או מעצרים, האם גם זה לגיטימי אצלכם, ואם כן באילו מקרים שידוע לך נקטת בהם?

כ. איך אדם יכול להיות אשם בהפרת איסור פרסום אם הוא בכלל לא יודע על קיומו של הצו והיקפו של הצו?

כא. למה אתם לא מפרסמים באתר שלכם את כל צווי איסור הפרסום שאתם מחתימים שופטים, כדי שהציבור יוכל לדעת שדבר כזה קיים בכלל?

כב. האם יש לך מושג מאיפה מגיעים כל הפרוטוקולים והתמלילים של חקירות בנימין נתניהו לעיתונאים אביעד גליקמן, גיא פלג ורביב דרוקר?

כג. האם אתה אישית או שוטר אחר או פרקליט המוכר לך אי פעם הדלפת או הפעלת גורמים שעוסקים בכך במשטרה או בפרקליטות להדליף פרוטוקולים או תמלילים של חקירות? אם כן, באילו מקרים?

12. אם לא יותר למבקש לשאול את השאלות הללו, בית המשפט מתבקש לשאול את השאלות בעצמו, ולתעד את תשובות השוטרים לפרוטוקול הדיון.

פרק ב' – העיתונאי ריצ'ארד סילברסטין ואל ג'זירה

13. על העובדות הללו אין ויכוח : (א) המשטרה היא שפגעה בפרטיות של קרן סידקובסקי והזיקה לה בכך שהפכה אותה כלי לסחיטת המאהב ניר חפץ. (ב) מדובר בתרגיל חקירה שנוי במחלוקת

- ועצם השימוש בתרגיל חקירה כזה מהווה אייטם חדשותי, (ג) שר המשפטים אמיר אוחנה פרסם המידע על במת הכנסת, (ד) יואב יצחק פרסם את המידע על התעלול וכינה אותו סחיטה באיומים ע"י המשטרה, (ה) ריצ'ארד סילברסטיין פרסם את שם המאהבת ותמונתה: קרן סידקובסקי.
14. על בית המשפט הנכבד לדעת שהאזרח האמריקאי המתגורר בקליפורניה ריצ'ארד סילברסטיין כבר פרסם את כל פרטי הפרשה בקווים כלליים, שבוצע תרגיל חקירה מביש ביותר, המהווה סחיטה פלילית ע"י המשטרה, שהביאו למשטרה את המאהבת כדי להפגיש אותם עם ניר חפץ, ולהטיל עליו ועליה מורא ופחד, ואף פורסם דף מתוך סיכומי שימוע, ושמה ותמונתה של המאהבת. ראו הפרסום רצ"ב נספח "1".
15. פרסום זה מעורר שאלה אחרת לגמרי מהשאלה הנדושה האם הסוסים ברחו מהאורווה. בפרשת המין והמינויים לשפיטה של עו"ד אפי נוה, כבוד השופט יצחק עמית ניסה לגמד את העיקרון הידוע שאם הסוסים ברחו מהאורווה אין טעם להשאיר את צו איסור הפרסום על כנו, שכן המידע האסור כבר פורסם.
16. להבדיל אלפי הבדלות, כאן מדובר בחופש של אזרחים ועיתונאים זרים כמו סילבסטיין או אל ג'זירה לפרסם כל מה שמתחשק להם, ולצפצף על כבוד השופט ברקאי שכן המשטרה לא יכולה לעשות להם כלום. במקרה של סילבסטיין עומד התיקון הראשון לחוקה האמריקאית לימינו ומדובר בחופש הביטוי שלו.
17. לפיכך, מדובר בסוסים שאי אפשר להחזיר אותם לאורווה. מדינת ישראל אינה יכולה לנקוט צעדים נגד סילברסטיין או אל ג'זירה. המידע מופיע באינטרנט וזמין בהקשת כפתור ואין למדינת ישראל כל דרך לחסום את המידע מהציבור. אם כן מה הטעם בצו איסור פרסום שיחול רק על אזרחים ישראלים, אבל אין לו שום תחולה על אזרחים זרים?
18. איך מדינת ישראל והרשות השופטת במדינת ישראל מצפה כי שאר אומות העולם יעריכו אותה, ויכבדו אותה, כאשר המדינה מצטיירת כמדינת משטרה שחולשת של זרימת המידע לציבור, ממש כפי שהיה נהוג בימי הק.ג.ב., ונהוג בקרב כל המדינות השכנות שמסביבנו? במה מדינת ישראל שונה מהשכנים הערביים שלנו?

19. אם כן, בית המשפט מתבקש להכריע בשאלות הבאות:

- א. מדוע לאזרחים זרים בחו"ל מותר לפרסם את מה שלאזרחים ישראלים בישראל ומי שנמצא טריטוריאליית על אדמת מדינת ישראל אסור לפרסם?
- ב. האם מותר לצטט בישראל תכנים ומידע שמופיע ברשתות תקשורת ומידע זרים, או שהציטוט מהווה עבירה פלילית?
- ג. מה מעמדו של השיקול של "הסוסים יצאו מהאורווה" לאור הפסיקה מימים ימימה, ולאור העובדה שהדברים נאמרו ע"י שר המשפטים אמיר אוחנה מעל במת הכנסת, ופורסמו באתר ניוז 1 של יואב יצחק?
- ד. מה מעמדו של השיקול של "הסוסים יצאו מהאורווה" לאור העובדה ששר המשפטים כבר הוציא את הסיפור למרחב הציבורי על במת הכנסת. השוו למקרה האסיר X זיגיר שהתאבד.
- ה. כיצד ניתן לברר מי פוגע בפרטיות של קרן סידקובסקי, המשטרה שהזמינה אותה לחקירה ללא צורך מקצועי למטרות סחיטת המאהב ניר חפץ, או החשש שפרסום עצם עצם קיומה של המאהבת כמאהבת בציבור עלול לפגוע בפרטיותה?
- ו. האם עצם העובדה שהמשטרה פגעה בפרטיות של קרן סידקובסקי והפכה אותה כלי סחיטה אינו אייטם חדשותי לגיטימי שזכות הציבור לדעת?
- ז. מדוע לא נקבע מועד לדיון לאישור הצו במעמד צד אחד במעמד הצדדים שכנגד, הנפגעים וכל בעל ענין מהציבור?

20. **הערת סיום:** ככל שהשוטרים מבקשים להגן על הפרטיות של קרן סידקובסקי, מדוע קרן סידקובסקי עצמה לא נרשמה כמשיבה (**לפחות פורמלית**) בתיק זה? האם פנו השוטרים אליה לפני הגשת הבקשה לצו איסור פרסום כדי לבקש את עמדתה שתסמיך אותם לפעול בשמה להגנת פרטיותה?

21. אשר על כן בית המשפט מתבקש לא רק לבטל את צו איסור הפרסום, אלא גם לקבוע שלא הייתה כל סיבה לבקש את הצו מלכתחילה, והשוטרים שביקשו זאת מעלו בתפקידם כשוטרים בשירות העם.

אריאל פורמנובסקי

You are here: [Home](#) / [Mideast Peace](#) / [BREAKING: Israeli Police Use Affair to Pressure Witness Against Netanyahu](#)

BREAKING: Israeli Police Use Affair to Pressure Witness Against Netanyahu

November 6, 2019 by [Richard Silverstein](#) — 8 Comments

Share this:

25

8

יפה: הצעירה שנטען כי זומנה לחקירת משטרה רק כדי ללחוץ על ניר חפץ להפוך לעד מדינה היא קרן סידקובסקי

Before I begin this post I want to make one thing *very clear*. I support the corruption investigations against Netanyahu. He is guilty as sin. Further, I realize that the story first reported by on Channel 12 b Amit Segal is designed to damage the police investigation. I have no wish to participate in anything the would do so.

That being said, I also have no great love or admiration for Nir Hefetz, the suspect pressured by the poli into becoming a state witness against his former boss, the prime minister. He is not a figure worth protecting, even if he may be helping to put Netanyahu behind bars. Nor do I have any particular proble with the police using his private sexual peccadillos in order to pressure him to cooperate with the case against the PM.

That is why I've decided to report the story below. There will be those who may exploit this reporting in order to besmirch the police investigation. I can't help that. Nor do I think that this particular bit of reporting is going to do any serious damage to it, or help Netanyahu avoid what he has coming to him. This effort facilitated by journalistic scum like Segal is a desperate attempt to avoid the inevitable and they're unlikely to save their corrupt political overlord.

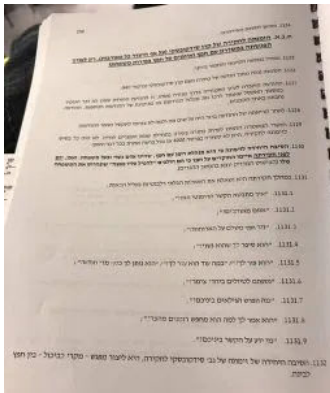
PRIVACY POLICY

corruption investigation was given rough handling by Israeli police. What was the rough handling? Physical torture? Threatening one's children or spouse? Hardly. The extent of the abuse involved confronting Hefetz with the woman with whom he was having an affair, and warning that the police would expose his personal life if he didn't cooperate.

Keren Sidkovsky, purported paramour of Nir Hefetz

The well-informed source mentioned above tells me that then-national police commander, Roni Alsheikh, brought with him interrogation techniques used by his former agency, the Shabak. He insisted that if these protocols could be used against Palestinians, that Jewish suspects should not be spared them either. Now of course, the Israeli Jewish media is howling with displeasure that what is good for the Palestinian goose is bad for the Israeli Jewish gander.

Complaint against police alleging they arranged 'chance meeting' between Hefetz and Sidkovsky to pressure him

Another well-informed source (different than the one referenced above) has reported the name of the woman with whom Hefetz was having an affair. She is Keren Sidkovsky. I've dug up a picture of a Keren Sidkovsky, though I cannot confirm that she is definitely the woman in question. I do not know her age, but the woman in this picture appears to be a model and in her early 20s. I am breaking a police gag order in publishing this.

I'm also displaying a police complaint filed by Netanyahu's lawyers, which specifies how the police supposedly arranged a chance meeting between Hefetz and Sidkovsky. The premise of the complaint seems to be that the police used duplicity against Hefetz in their investigation. Imagine that! Police using fakery and underhanded tactics to snare a criminal! Who'd a thunk it??

Another reason Bibi's stormtroopers want this story reported is that they believe it will besmirch Hefetz's reputation. Can a man having an extramarital affair be trusted as a state witness? To which I would add can a politician who's had serial affairs and multiple wives on whom he's cheated, be trusted as prime minister?

PRIVACY POLICY

Bibi's ass. That's all he is. Netanyahu uses people like Herzl whenever he's a member of the inner circle or someone who's betrayed him, then throws them away. Everyone is disposable. I've got news for Bib he's disposable too.

Related

 [BREAKING: Bibi Confidant New Witness Against Him in Multi-Billion Dollar Submarine Corruption Affair](#)
BREAKING: Bibi Confidant New Witness Against Him in Multi-Billion Dollar Submarine Corruption Affair
November 6, 2017
In "Mideast Peace"

[Israeli Knesset Probes Netanyahu on Corruption Scandal](#)
July 19, 2016
In "Mideast Peace"

[BREAKING: Case 4000 Detainees Names Under Gag Order](#)
February 19, 2018
In "Mideast Peace"

Filed Under: Mideast Peace

Tagged With: [bibi netanyahu](#), [corruption](#), [gag order](#), [israeli police](#)

Leave a Reply

Enter your comment here...

This site uses Akismet to reduce spam. [Learn how your comment data is processed.](#)

Subscribe ▾

▲ newest ▲ [oldest](#) ▲ most vot

Hana G

Now you publish a name and picture of a woman you didn't completely confirm???

This is soooo... wrong! What if it was your daughter? Haven't you heard of #MeToo??? What's give you the right of

[HOME](#)[ABOUT](#)[CONTACT](#)[SUBSCRIBE](#)[DONATE](#)[COMMENT RULES](#)[PRIVACY POLICY](#)

Richard Silverstein

@Hana G: I could dare less what you find offensive. Your justice minister violated his own country's laws and identified her on the floor of the Knesset. Yet not a word of Outrage from you about that. You are a flaming hypocrite

And who do you think is leaking her name? And how do you think I learned it? All this came from Bibi's camp either directly or indirectly. YOU are a party to this with your stupid accusations. So if you want to direct your outrage somewhere, it should be aimed at Bibi and his fellow mafiosi.

My daughter would never have an affair with the likes of Nir Hefetz.

As for #metoo, you haven't a clue what it stands for. It does not stand for women having consensual affairs with married men. There isn't a single hint that his mistress is a victim in this or that she was abused by Hefetz. If you have such evidence by all means, lets see it.

November 7, 2019 11:06 A

Hana G

@Richard – Ohana is an asshole but he didn't identify her by name. You did!

November 7, 2019 12:52 F

Richard Silverstein

@ Hana G: Every politician and journalist in Israel knows her name. They would report it if there was no gag order. They can't. I can. That's what I do. Simple as that.

November 7, 2019 1:01 F

Hana G

And like any other man on this planet, you don't care for how it makes that woman feel. You exposed her name to the public!

You discuss me!

November 7, 2019 2:34 F

Richard Silverstein

@ Hana G: You haven't a clue what sort of man I am. In fact, I've exposed more Israeli male sexual predators, and offered comfort to more rape victims than you can ever know. I've exposed the identities of male predators protected by gag orders. I've shielded the identities of victims. I've reported stories under gag order you would never have known about were it not for me. I'll stack my record on protecting such victims against yours any day of the week.

PRIVACY POLICY

November 7, 2019 2:53 F

economasterful

Wow. Even i am not banned yet. But I would not dare to discuss it because I would care (a bit) if I was to disgust anyone... but I really would like to understand how Net&yahoo is still PM and not in jail.

November 7, 2019 9:19 F

Richard Silverstein

@economasterful:

“ I really would like to understand how Net&yahoo is still PM and not in jail.

Patience. His time will come...

November 7, 2019 11:18 F

historical Jerusalem map

TAX DEDUCTIBLE DONATIONS

[HOME](#)

[ABOUT](#)

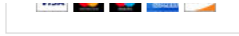
[CONTACT](#)

[SUBSCRIBE](#)

[DONATE](#)

[COMMENT RULES](#)

[PRIVACY POLICY](#)

FOLLOW TIKUN OLAM

RECENT POSTS

BREAKING: Israeli Police Use Affair to Pressure Witness Against Netanyahu

Shabak Forced to Release Jordanian-Palestinian Prisoners

BREAKING: Netanyahu Forces Reluctant Shin Bet to Release Jordanian Detainees Allegedly Associated with Hezbollah

WhatsApp Sues NSO Group Over Exploit Which Attacked Political, Military Leaders in 20 Nations

Dark Matter, Leading UAE Hacking Firm, Entices IDF Cyberwar Veterans at \$1-Million a Pop, Israeli Media Report Censored

SEARCH

CATEGORIES

[HOME](#)

[ABOUT](#)

[CONTACT](#)

[SUBSCRIBE](#)

[DONATE](#)

[COMMENT RULES](#)

[PRIVACY POLICY](#)

ARCHIVES

PAGES

[Photo Gallery](#)

[Privacy Policy](#)

[Terms of Use](#)

PUBLICATIONS (AUTHOR PAGE)

[Middle East Eye](#)

[The Nation Magazine](#)

[Al Jazeera](#)

[Jacobin](#)

[New Arab](#)

[Comment is Free](#)

[Mint Press News](#)

[Truthout](#)

[Seattle Times](#)

MIDEAST PEACE

[Human Rights Defenders](#)

[Refusers](#)

[Palestine Poster Project](#)

[HOME](#)   [ABOUT](#)   [CONTACT](#)   [SUBSCRIBE](#)   [DONATE](#)   [COMMENT RULES](#)

[PRIVACY POLICY](#)

[Middle East Foreign Site](#)

[Palestine-Israel Journal](#)

[Free Haifa](#)

[Visualizing Paestine](#)

PROGRESSIVE BLOGS

[Transatlantikkblog](#)

[Jews on First](#)

[Global Voices](#)

[Challenging Christian Zionism](#)

META

[Log in](#)

[Entries !\[\]\(b538fe54c1f3a7343e37e85cc2d00497_img.jpg\)](#)

[Comments !\[\]\(5abce1a84a655b073239ab33e1199487_img.jpg\)](#)

[WordPress.org](#)

המבקש : אריאל פורמנובסקי, ת"ז 02731698-3
מרחוב שלמה המלך 9, כפר סבא
פקס 03-7621105

– נגד –

- המשיבה :
1. הוצאת עיתון הארץ בע"מ
  2. נטע בנדל – כתב
ע"י ב"כ עו"ד תמיר גליק ואח'
מרחוב נמל תל אביב 40, בית יואל, תל אביב
טלפון 03-5442370 פקס 03-5442375
  3. מר ניר חפץ
ע"י ב"כ עוה"ד אילן סופר
מרחוב יגאל אלון 94, תל אביב
טלפון 03-9468777
  4. משטרת ישראל – יאל"כ להב 433
ע"י השוטרים יורם נעמן וניר שוורץ

בקשה לביטול צו איסור פרסום
בסימוכין לתיק בית המשפט הנידון בפני כב' השו' אביים ברקאי

בית המשפט הנכבד (**כבוד השופט אביים ברקאי**) מתבקש לבטל את צו איסור הפרסום שהוצא בתאריך 4/11/2019 לבקשתם של השוטרים יורם נעמן וניר שוורץ, ובקשה זו מוגשת בסימוכין לתיק הנידון בפני כב' השו' אביים ברקאי בבית המשפט השלום בתל אביב.

רצ"ב צו איסור פרסום אשר פורסם ברשתות החברתיות – **נספח " 1 "**.

ואלו נימוקי הבקשה :

1. עצם מתן הצו לאיסור פרסום (רצ"ב – אין עליו מספר תיק) ממחישה את העובדה ששופטי ישראל הפכו סניף של המשטרה והפרקליטות.
2. עצם מתן הצו לאיסור פרסום ממחיש שעיקרון פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת הפך בישראל ע"י שופטים לבדיחה נלעגת.

3. עצם מתן הצו לאיסור פרסום גרם לאובדן אימון טוטלי של הציבור בשופטים, שכן השופטים בישראל הפכו לסוכני משטרה ופרקליטות, רק שהמשכורת משולמת מחשבון בנק אחר.
4. לראייה, העובדה שמייד כאשר העיתונאי עמית סגל היפנה לשוטרים שאילתא האם עד המדינה ניר חפץ אוים על כך שיוציאו אותו מהארון, ויחשפו את המאהבת אם לא ייכנע וימסור לשוטרים סחורה "מפלילה" רצו השוטרים אל השופט אביים ברקאי והוא חתם להם מבלי למצמץ שאסור לפרסם את העובדה שהמאהבת בכלל נחקרה.
5. ברור, שמטרת חקירת המאהבת הייתה להפעיל **לחץ פסול** על ניר חפץ כדי לגייס אותו בעל כורחו להיות עד מדינה ולספק עדות שקר מוכתבת מראש.
6. הדבר מזכיר את מעשיה של כבוד השופטת רונית פוזננסקי, ומעשיהם של שופטים רבים אחרים שתופרים תיקים מאחורי הגב של נאשמים וסנגורים עם התביעה והפרקליטות. למשל: המוניטין הציבורי של כבי' שופט בית המשפט המחוזי אברהם הימן הידוע מזה שנים כשופט הבית של המשטרה, לאור העובדה שנוצר הרושם הזה בציבור הרחב אשר נכח באולמו.

הצדדים

7. המבקש הוא אב בעל כורחו, קורבן של מערכת בתי המשפט למשפחה אשר מתעללת בו מזה שש 6 שנים, במהלכן הוא אף נותק מבנו הקטין ע"י שופטת פמיניסטית רדיקלית (כבי' השו' אליה נוס) מאז 1/7/2016, והכל בגלל שאימו של הקטין עובדת כמזכירת מדור פלילי בבית המשפט העליון בירושלים. משום כך זוכה הגברת ליחס מועדף והמבקש זוכה ליחס של צורך העם.
8. כמו המבקש, בכל שנה כעשרות אלפי גברים עוברים השפלה, ניתוק מהילדים, תלונות שווא, מאסרי שווא, חישמול בטיזרים, אלימות משטרתית, מניעת הזכות להורות, מניעת זכויות אדם ואזרח חוקתיות, והכל בשירות הפמיניזם הרדיקלי.
- למותר לציין, כי כול זאת מושתק מוסתר ומשרה תחושת אפילה מוסרית בציבור, ובמיוחד כאשר מערכת המשפט המשטרה והפרקליטות, עוסקות בסתימת פיות והסתרת האמת מעייני הציבור.
9. עקב כך, התגייס המבקש למאבק מחאה פוליטית בשחיתות שיפוטית, ובשחיתות הפושה במשטרה ובפרקליטות והוא גם מנהל קבוצה בפייסבוק בה הוא מבקש לפרסם את האמת.

10. המשיבים, הם חוקרים אשר ממה שפורסם עליהם ע"י העיתונאי עמית סגל, סחטו והתעללו בנחקר ניר חפץ, והכל תחת הוראות ברורות לתפור תיק, להפליל בעל כורחו, לפברק ראיות ולהסתיר את האמת מהציבור.

העובדות

11. בתאריך 4/11/2019 חתם כבוד השופט ברקאי על צו איסור פרסום בנוסח שהוגש לו ע"י השוטרים ששם מופיע לעיל, וככל נראה שמעל השופט בתפקידו לשרת את הציבור, שכן על פניו נראה שהשופט הפך חותמת גומי של המשטרה.

12. הצא"פ פורסם בפייסבוק בפרופיל של שעה רוזנבלום ובצידו נכתב:

" אזרחי המדינה צריכים להיות בפחד כאשר בפרקליטות שולט אדם שפל תאב כוח כמו שי ניצן ותחת חסותו שופטים עלובים שמשתפים פעולה עם מדיניות סטליניסטית של השתקת עיתונאים כמו השופט אביים ברקאי".

13. עובדות נוספות מופיעות במאמרו של יואב יצחק, חוקרי המשטרה סחטו את ניר חפץ, 5/11/2019.

<https://www.news1.co.il/Archive/001-D-419292-00.html>

14. על פי העיתונאי יואב יצחק, נכתב באתר כדלקמן:

"המשטרה איימה על חפץ בחשיפת המאהבת. נאלץ לאשר בדותות שהוכתבו ע"י החוקרים נגד נתניהו.

ניר חפץ הוא עד מפתח בשלושת תיקי נתניהו סחיטתו באיומים מטילה צל כבד על תוכן עדותו שי ניצן נותן גיבוי לחוקרי המשטרה למרות שנקטו אמצעים בלתי חוקיים נגד ניר חפץ כדי לסחוט ממנו מידע ו/או הצהרות היועמ"ש מנדלבלויט הגיב שהוא לא ידע ולא אישר פעולות אלה המידע הסנסציוני הוצג במהלך השימוע על-ידי פרקליטיו של נתניהו אך היועמ"ש נמנע עד כה מהנחיה לחקור פרשה זו

סדום ועמורה בחקירה המשטרה: עד המדינה ניר חפץ נאלץ לאשר בחקירתו בתיקי ראש הממשלה בנימין נתניהו גם מידע שהוכנס לפיו על-ידי חוקרי המשטרה - כולל אירועים ו/או תאריכים - וזאת לאחר שחוקרי המשטרה איימו בחשיפת המאהבת שלו ובהריסת משפחתו. חוקרי המשטרה איימו וביצעו לאחר תכנון מוקדם, ובאופן זדוני - לאחר שקיבלו אישורים לכך מדרגים גבוהים יותר.

המידע בנושא זה - שעיקרו חשד להטרדה והדחת עד - הוצג במהלך השימוע בתיקי נתניהו, בפני היועץ המשפטי לממשלה. אולם למרות זאת, היועמ"ש אביחי מנדלבליט נמנע עד כה ממתן הוראה לחקור פרשה זו.

המשטרה והפרקליטות ניסו לסכל את חשיפת המידע על סחיטת ניר חפץ, בדרכים שונות - ותוך שימוש לרעה במעמדן ובכלים העומדים לרשותם - ולכן אנו מנועים גם עתה ממסירת המידע המלא בנושא. מסיבות דומות נאלץ גם העיתונאי עמית סגל (ערוץ 12) לעצור פרסום מידע שהובא לידיעתו.

ל-News1 נודע, כי חוקרי המשטרה איימו על חפץ, כי אם לא יסכים לשתף פעולה, משפחתו תהרס. חוקרי המשטרה נקטו צעדים שונים - שלא ניתן לפרטם כאן, דבר שגרם לחפץ להיתקף פחדים ולשתף פעולה עם החוקרים בעל-כורחו. בכך זיהמו החוקרים את החקירה ואת "ממצאיה".

רצ"ב הכתבה של יואב יצחק באתר 1NEWS – נספח " 2 " .

רצ"ב התשובה לשאילתא שקיבל העיתונאי אבישי גרינצייג – נספח " 3 " .

15. תופעת החתימה על צווי איסור פרסום לבקשת המשטרה עברה כל גבול, נחצו קווים אדומים, ולציבור יש ענין לדעת מדוע נחתם הצו בנסיבות הבהולות בהן נחתם, ונדרש פירוט מלא ונימוקים מדוע שהצו יישאר על כנו דקה נוספת מעבר לנדרש.

סיכום:

אשר על כן, מבוקש לבטל את צו איסור הפרסום שהוצא בתאריך 4/11/2019 לבקשתם של השוטרים יורם נעמן וניר שוורץ.

אריאל פורמנובסקי

יחידה ארצית
למאבק בפשיעה
הכלכלית
טל: 08-9545300
פקס: 08-9545574

כ"ש: _____

בית המשפט השלום בתל אביב

המבקשת: מדינת ישראל/משטרת ישראל - באמצעות יאלייב/להב 433
על ידי סני"צ יורם נעמן, רפ"ק ניר שורץ (כמעמד צד אחד)

החלטה בדבר צו איסור פרסום במעמד צד אחד

בהתאם לסעיף 70 (ד) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד - 1984.

1. בתאריך 4.11.19 הופיע בפניי סני"צ יורם נעמן, רפ"ק ניר שורץ

לפרסום תמונות של אבייב

בית משפט השלום
תל אביב - יפו (577)
04-11-2019
העתקה נכונה
מזכיר דפוס

אביים ברקאי, שופט
בית משפט השלום
תל-אביב

אני מורה על צו איסור פרסום:

כל פרט מתוכן עדותה של ~~שמוסרה~~ שמוסרה בחקירתה במשטרה מיום 21.8.18, עצם עובדה שמוסרה עדות זאת, וכן עצם קיומו של הצו האמור וכן כל פרט היכול לזהותה.

- תוקמו של הצו יעמוד, כל עוד לא בוטל או שהוצא תחתיו צו חדש.
- במידה ועילת איסור הפרסום תפוג, יכול הממונה על החקירה או הגוף האמון על צווי איסור פרסום להמשיך.
- החליט הממונה על החקירה על סיום הצו, אין בהחלטה זו כדי להסיר כל פרסום אחר האסור על פי דין.
- ניתן בזאת אישור למשטרה להפיץ את עובדת קיומו של הצו לאמצעי התקשורת, במידת הצורך.

אביים ברקאי, שופט
בית משפט השלום
תל-אביב

אביים ברקאי, שופט
בית משפט השלום
תל-אביב

חתימת השופט/ת

אביים ברקאי, שופט
בית משפט השלום
תל-אביב

4/10/19

חותמת בית המשפט

News1 מחלקה ראשונה

יום שלישי 05 נובמבר 2019 13:51

יואב יצחק • מו"ל ועורך ראשי • News1
דוא"ל • בלוג/אתר • רשימות • מעקב

ניצן. גיבוי לחוקרים [צילום: יונתן זינדל/פלאש 90]

ניר חפץ. נסחט [צילום: יונתן זינדל/פלאש 90]

עדות עד המדינה זוהמה בגלל עבירת סחיטה

המשטרה איימה על חפץ בחשיפת המאהבת; נאלץ לאשר בדעות שהכתבו ע"י החוקרים

נתניהו. חפץ נסחט [צילום: הדס פרוש/פלאש 90]

ניר חפץ הוא עד מפתח בשלושת תיקי נתניהו - סחיטתו באיומים מטילה צל כבד על תוכן עדותו - שי ניצן נותן גיבוי לחוקרי המשטרה למרות שנקטו אמצעים בלתי חוקיים נגד ניר חפץ כדי לסחוט ממנו מידע ו/או הצהרות - היועמ"ש מנדלבלית הגיב שהוא לא ידע ולא אישר פעולות אלה - המידע הסנסציוני הוצג במהלך השימוע על-ידי פרקליטיו של נתניהו אך היועמ"ש נמנע עד כה מהנחיה לחקור פרשה זו

...

סודם ועמורה בחקירה המשטרה: עד

המדינה ניר חפץ נאלץ לאשר בחקירתו בתיקי ראש הממשלה בנימין נתניהו גם מידע שהוכנס לפיו על-ידי חוקרי המשטרה - כולל אירועים ו/או תאריכים - וזאת לאחר שחוקרי המשטרה איימו בחשיפת המאהבת שלו ובהריסת משפחתו. חוקרי המשטרה איימו וביצעו לאחר תכנון מוקדם, ובאופן זדוני - לאחר שקיבלו אישורים לכך מדרגים גבוהים יותר.

המידע בנושא זה - שעיקרו חשד להטרדה והדחת עד - הוצג במהלך השימוע בתיקי נתניהו, בפני היועץ המשפטי לממשלה. אולם למרות זאת, היועמ"ש מנדלבלית נמנע עד כה ממתן הוראה לחקור פרשה זו.

המשטרה והפרקליטות ניסו לסכל את חשיפת המידע על סחיטת ניר חפץ, בדרכים שונות - ותוך שימוש לרעה במעמדן ובכלים העומדים לרשותם - ולכן אנו מנועים גם עתה ממסירת המידע המלא בנושא. מסיבות דומות נאלץ גם העיתונאי עמית סגל (ערוץ 12) לעצור פרסום מידע שהובא לידיעתו.

ל-News1 נודע, כי חוקרי המשטרה איימו על חפץ, כי אם לא יסכים לשתף פעולה, משפחתו תהרס. חוקרי המשטרה נקטו צעדים שונים - שלא ניתן לפרטם כאן, דבר שגרם לחפץ להיתקף פחדים ולשתף פעולה עם החוקרים בעל-כורחו. בכך זיהמו החוקרים את החקירה ואת "ממצאיה".

חפץ מסר עדות בתיקים: 1000, 2000, 4000. הפרקליטות מתבססת, בין היתר, על עדותו של חפץ, בניסיונה לקדם הגשת כתב אישום נגד ראש הממשלה בנימין נתניהו בעבירת שוחד בתיק 4000. ההחלטה בנושא נתונה בידי היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט. אולם כבר בשלב זה ניתן להניח, כי היועמ"ש יתקשה להסתמך על עדותו של ניר חפץ, מחמת זאת שעדותו זוהמה.

ל-News1 נודע, כי חוקרי המשטרה, בגיבוי הפרקליטות, סחטו בפועל את ניר חפץ - ששימש כיועץ התקשורת של ראש הממשלה בנימין נתניהו ובני משפחתו, אילצו אותו לשתף פעולה בחקירה, ואף למסור מידע שחלקו לא נכון ו/או מידע שלא זכר. דבר זה עולה כדי שיבוש מהלכי חקירה ומשפט.

בעקבות הלחצים שהופעלו על חפץ - לחצים המעלים חשד להטרדת עד ו/או אף הדחת עד, וכן עקב הפיתויים שהורעפו עליו, הסכים ניר חפץ לשמש עד מדינה. דא-עקא, מחמת המעשים החמורים כלפיו מצד חוקי המשטרה ובגיבוי הפרקליטות, עלולה עדותו להיתקל בקשיים.

הטרדת עד ו/או הדחת עד, קל וחומר תוך סחיטה באיומים, מהווה עבירה פלילית. חומרת המעשים עולה, במיוחד נוכח זאת שחוקרי המשטרה קיבלו, לפחות בדיעבד, גיבוי של פרקליט המדינה, שי ניצן. היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, אמר בתגובה כי הוא לא אישר מעשים אלה. השאלה עתה היא: האם יורה על חקירה כדי למצות את הדין עם אותם חוקרים ופרקליטים שהפעילו אמצעי סחיטה ואיומים נגד ניר חפץ.

מבזקים / עדכונים

+ ח"כ זוהר: "תיקי נתניהו יורדים לטמיון"

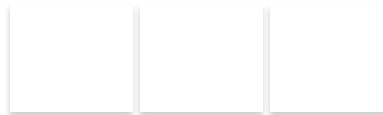
יו"ר סיעת הליכוד, ח"כ מיקי זוהר בראיון לגלי צה"ל: "כל תיקי נתניהו נסמכו רק על עדי מדינה. ברור כעת שהם יורדים לטמיון". [מירב ארד, 05/11/19 09:17]

יואב יצחק

תאריך: 05/11/2019 | עודכן: 05/11/2019

מועדון הבלוגרים **לקבלת רשימות יואב יצחק לדוא"ל**

מועדון VIP
תגיות / עוקבים
מי ומי בפרשה - לקבלת רשימות חדשות עם הופעתן
 ■ אביחי מנדלבליט / Avichai Mendelblit ■ בנימין נתניהו / Benjamin Netanyahu
 ■ יאיר נתניהו / Yair Netanyahu ■ ממשלת ישראל / Israel Government ■ עמית סגל
 ■ שי ניצן / Shai Nitzan

התפתחויות נוספות / פרשות נתניהו

■ התרגיל הפסול שבוצע על ניר חפץ

משרד המשפטים ביקש למנוע פרסום פרטים חדשים על אמצעי הלחץ שהופעלו על ניר חפץ, עד המדינה בתיק 4000, העוסק בקשרי ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ואיש העסקים שאול אלוביץ'.
 04/11/2019 | איציק וולף | חדשות

■ ביקורת חריפה של ביהמ"ש המחוזי על עו"ד עמית חדד ביי

סגנית נשיא בית המשפט המחוזי בתל אביב, יהודית שבח, מותחת ביקורת חריפה על עו"ד עמית חדד ונועה מילשטיין בתיק בו ייצגו את חברה קדישא פתח תקוה. השניים הם גם מעורכי דינו של ראש הממשלה, בנימין נתניהו.
 04/11/2019 | איתמר לוין | חדשות

■ עימות חזיתי בין מנדלבליט לבין אוחנה

10 בספט'

⋮

דוברות משטרת ישראל

אבישי גרינצייג

שלום רב,

להלן התייחסותנו.

ממשטרת ישראל נמסר:
מבלי להתייחס לכל פרט מענייניו האישיים של מי
מהמעורבים בתיק, נציין כי מבדיקת חומר החקירה בקשר
לפנייתך עולה כי כלל הנחקרים והעדים זומנו רק לצורך
מסירת עדותם וכי המשטרה לא "איימה" על נחקרים
בחשיפת פרטים אישיים אודותיהם.

בברכה,

דוברות משטרת ישראל

From: אבישי גרינצייג [<mailto:avishai-g@globes.co.il>]

Sent: Tuesday, September 10, 2019 3:26 PM

To: dovrut@police.gov.il

Subject: Re: שאילתה בהולה בעניין חקירת עד המדינה ניר
חפץ